

Vergaderjaar 1992–1993

22 697

Wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen

Nr. 6

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 9 november 1992

A

In de **considerans** wordt «de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (92/12/EEG van 25 februari 1992; PbEG L 76)» vervangen door: de Richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (92/12/EEG van 25 februari 1992; PbEG L 76), betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (92/83/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316), betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (92/81/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316), tot wijziging van de Richtlijnen 72/464/EEG en 79/32/EEG betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (92/78/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316), betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven van alcohol en alcoholhoudende dranken (92/84/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316), betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën (92/82/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316), inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten (92/79/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316) en inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten (92/80/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316).

B

In **ARTIKEL I** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. In onderdeel A wordt in **artikel 1**, eerste lid, onderdeel c, «intermediaire produkten» vervangen door: tussenprodukten.
2. In onderdeel B wordt in **artikel 1a**, onder vervanging van de punt

aan het slot van onderdeel p door een puntkomma, na onderdeel p een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

q. GN-code: de code als bedoeld in de Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen met betrekking tot de tarief- en statistiek-nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (2658/87 van 23 juli 1987, Pb EG L 256), zoals deze luidt op 19 oktober 1992.

3. Onderdeel C wordt vervangen door:

C. In **artikel 2** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

C.1. In het derde lid worden de onderdelen b en c vervangen door:

b. een belastingentrepot;

c. een in een andere Lid-Staat gevestigd geregistreerd bedrijf;

d. een in een andere Lid-Staat gevestigd niet-geregistreerd bedrijf;

e. een derde land.

C.2. Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot vijfde en zesde lid wordt na het derde lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

4. Als uitslag wordt niet aangemerkt het, met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden, verbruik van minerale oliën als brandstof voor het vervaardigen van minerale oliën in een accijnsgoederenplaats.

4. In onderdeel D wordt in **artikel 2b**, vierde lid, onderdeel b, «moeten» vervangen door: moet.

5. Na onderdeel F worden negen nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:

FA. In **artikel 5**, derde lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, na onderdeel c toegevoegd:

d. het vervaardigen en het voorhanden hebben van minerale oliën waarvoor in artikel 27 geen tarief is vermeld, mits deze minerale oliën niet op grond van artikel 28 worden gelijkgesteld met minerale oliën waarvoor in artikel 27 wel een tarief is vastgesteld.

FB. **Artikel 6** wordt vervangen door:

Artikel 6. Onder bier wordt verstaan:

a. elk produkt van GN-code 2203; en

b. elk produkt van GN-code 2206 dat een mengsel van bier als bedoeld in onderdeel a en niet-alcoholhoudende dranken bevat; voor zover deze produkten een alcoholgehalte hebben van meer dan 0,5%vol.

FC. **Artikel 7** wordt gewijzigd als volgt.

FC.1. In het eerste lid wordt «per hectoliter bij een temperatuur van 20°C voor bier» vervangen door: per hectoliter voor bier.

FC.2. Onder vernummering van het tweede lid tot derde lid wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

2. Met betrekking tot bier als bedoeld in artikel 6, onderdeel b, met een alcoholgehalte van niet meer dan 1,2%vol wordt het tarief van het eerste lid, onderdeel a, toegepast.

FC.3. In het tot derde lid vernummerde tweede lid wordt «in een accijnsgoederenplaats waar gemiddeld in de drie voorafgaande kalenderjaren niet meer dan 200 000 hl bier per jaar» vervangen door: in een accijnsgoederenplaats waar in het voorafgaande kalenderjaar niet meer dan 200 000 hl bier.

FC.4. Onder vernummering van het derde, vierde, vijfde en zesde lid tot zesde, zevende, achtste lid en negende lid, worden na het tot derde lid vernummerde tweede lid twee nieuwe leden ingevoegd, luidende:

4. Het derde lid vindt slechts toepassing met betrekking tot een accijnsgoederenplaats die:

a. juridisch en economisch onafhankelijk is van een andere accijnsgoederenplaats waar bier wordt vervaardigd;
b. gebruik maakt van installaties die in fysiek opzicht losstaan van die van een andere accijnsgoederenplaats waar bier wordt vervaardigd; en
c. geen bier vervaardigt onder licentie, tenzij het onder licentie vervaardigde bier slechts een klein gedeelte van de totale productie betreft, met dien verstande dat het derde lid geen toepassing vindt met betrekking tot het onder licentie vervaardigde bier.

5. Voor de toepassing van het derde en vierde lid wordt een samenwerkingsverband van twee of meer accijnsgoederenplaatsen waar gezamenlijk in het voorafgaande kalenderjaar niet meer dan 200 000 hl bier is vervaardigd, aangemerkt als één accijnsgoederenplaats.

FC.5. In het tot zevende lid vernummerde vierde lid wordt «de toepassing van het tweede lid» vervangen door: de toepassing van het derde en vierde lid.

FC.6. Na het tot negende lid vernummerde zesde lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

10. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot bier dat afkomstig is uit een belastingentrepot waar bier wordt vervaardigd of uit een in een derde land gelegen brouwerij.

FD. **Artikel 8** wordt vervangen door:

Artikel 8. Wijn wordt onderscheiden in niet-mousserende wijn en mousserende wijn.

FE. Na **artikel 8** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8a. 1. Onder niet-mousserende wijn worden verstaan alle produkten van GN-codes 2204 en 2205, met uitzondering van mousserende wijn als bedoeld in artikel 9, eerste lid, met:

a. een alcoholgehalte van meer dan 1,2%vol maar niet meer dan 15%vol, voor zover de alcohol in het eindproduct volledig door gisting is verkregen; of

b. een alcoholgehalte van meer dan 15%vol maar niet meer dan 18%vol, voor zover zij zonder enige verrijking zijn geproduceerd en de alcohol in het eindproduct volledig door gisting is verkregen.

2. Onder niet-mousserende wijn worden mede verstaan alle niet in het eerste lid bedoelde produkten van GN-codes 2204 en 2205, alsmede produkten van GN-code 2206, die ingevolge artikel 6 niet als bier en ingevolge artikel 9, tweede lid, niet als mousserende wijn worden aangemerkt, met:

a. een alcoholgehalte van meer dan 1,2%vol maar niet meer dan 10%vol; of

b. een alcoholgehalte van meer dan 10%vol maar niet meer dan 15%vol, voor zover de alcohol in het produkt volledig door gisting is verkregen.

FF. **Artikel 9** wordt vervangen door:

Artikel 9. 1. Onder mousserende wijn worden verstaan alle produkten van GN-codes 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 en 2205, die:

a. zijn verpakt in flessen met een champignonvormige stop die door draden of banden of anderszins is geborgd, ofwel een overdruk van 3 bar of meer hebben die is teweeggebracht door koolzuurgas in oplossing, en

b. een alcoholgehalte hebben van meer dan 1,2%vol maar niet meer dan 15%vol voor zover de alcohol in het eindproduct volledig door gisting is verkregen.

2. Onder mousserende wijn worden mede verstaan alle produkten van GN-code 2206 00 91, alsmede de niet in het eerste lid genoemde produkten van GN-codes 2204 10, en 2204 21 10, 2204 29 10 en 2205, die:

- a. zijn verpakt in flessen met een champignonvormige stop die door draden of banden of anderszins is geborgd, ofwel een overdruk van 3 bar of meer hebben die is teweeggebracht door koolzuurgas in oplossing, en
- b. een alcoholgehalte hebben van meer dan 1,2%vol maar niet meer dan 13%vol, dan wel een alcoholgehalte hebben van meer dan 13%vol maar niet meer dan 15%vol voor zover de alcohol in het eindproduct volledig door gisting is verkregen.

FG. **Artikel 10** wordt vervangen door:

Artikel 10. 1. De accijns bedraagt per hectoliter voor niet-mousserende wijn met een alcoholgehalte van:

- a. niet meer dan 8,5%vol f 42,50;
- b. meer dan 8,5%vol, maar niet meer dan 15%vol f 85;

c. meer dan 15%vol f 148.

2. De accijns bedraagt per hectoliter voor mousserende wijn met een alcoholgehalte van:

- a. niet meer dan 8,5%vol f 55;
- b. meer dan 8,5%vol f 290.

FH. **Artikel 11** vervalt.

FI. Na **artikel 11** wordt een nieuwe afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 2a

Tussenprodukten

Artikel 11a. Tussenprodukten worden onderscheiden in niet-mousserende tussenprodukten en mousserende tussenprodukten.

Artikel 11b. Onder niet-mousserende tussenprodukten worden verstaan alle niet als bier of wijn aan te merken produkten van GN-codes 2204, 2205 en 2206 met een alcoholgehalte van meer dan 1,2%vol maar niet meer dan 22%vol, die ingevolge artikel 11c niet als mousserende tussenprodukten worden aangemerkt.

Artikel 11c. Onder mousserende tussenprodukten worden verstaan alle niet als bier of wijn aan te merken produkten van GN-codes 2204, 2205 en 2206 met een alcoholgehalte van meer dan 1,2%vol maar niet meer dan 22%vol, die zijn verpakt in flessen met een champignonvormige stop die door draden of banden of anderszins is geborgd, ofwel een overdruk van 3 bar of meer hebben die is teweeggebracht door koolzuurgas in oplossing.

Artikel 11d. 1. De accijns bedraagt per hectoliter voor niet-mousserende tussenprodukten met een alcoholgehalte van:

- a. niet meer dan 15%vol f 105;
- b. meer dan 15%vol f 148.

2. De accijns bedraagt per hectoliter voor mousserende tussenprodukten f 290.

6. Onderdeel G wordt vervangen door:

G. **Artikel 12** wordt vervangen door:

Artikel 12. 1. Onder overige alcoholhoudende produkten worden verstaan:

- a. alle produkten van GN-codes 2207 en 2208 met een alcoholgehalte van meer dan 1,2%vol, ook wanneer deze produkten bestanddeel zijn van

een produkt van een GN-code uit een ander hoofdstuk van de gecombineerde nomenclatuur;

b. produkten van GN-codes 2204, 2205 en 2206 met een alcoholgehalte van meer dan 22%vol;

2. Onder overige alcoholhoudende produkten worden mede verstaan gedistilleerde dranken als bedoeld in het eerste lid, wanneer deze dranken andere produkten, al dan niet in oplossing, bevatten.

7. Na onderdeel G worden tien nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:

GA. **Artikel 14** wordt vervangen door:

Artikel 14. Voor de toepassing van artikel 13 wordt het volume van overige alcoholhoudende produkten die bestaan uit een vloeistof waarin zich bestanddelen in vaste vorm bevinden, gesteld op het volume van het gehele produkt.

GB. **Artikel 25** wordt vervangen door:

Artikel 25. 1. Onder minerale oliën worden verstaan de produkten van de GN-codes:

a. 2706;

b. 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00 en 2707 99, met uitzondering van 2707 99 30, 2707 99 50 en 2707 99 70;

c. 2709;

d. 2710;

e. 2711, chemisch zuiver methaan en propaan inbegrepen, maar met uitzondering van aardgas;

f. 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 en 2712 90 90;

g. 2713, met uitzondering van harsachtige produkten, gebruikte bleekaarde, zure residuen en basische residuen;

h. 2715;

i. 2901;

j. 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 en 2902 44;

k. 3403 11 00 en 3403 19;

l. 3811; en

m. 3817.

2. Als minerale oliën worden mede aangemerkt:

a. andere produkten dan minerale oliën als bedoeld in het eerste lid, die zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als motorbrandstof, als additief of als vulstof in motorbrandstoffen;

b. andere koolwaterstoffen dan bedoeld in het eerste lid of in onderdeel a, die zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt voor verwarmingsdoeleinden, met uitzondering van steenkool, bruinkool, turf, andere soortgelijke vaste koolwaterstoffen en aardgas.

GC. **Artikel 26** wordt vervangen door:

Artikel 26. 1. Voor de toepassing van het tarief worden minerale oliën onderscheiden in lichte olie, halfzware olie, gasolie, zware stookolie, vloeibaar gemaakt petroleumgas en methaan.

2. Lichte olie wordt onderscheiden in gelode lichte olie en ongelode lichte olie.

Onder gelode lichte olie worden verstaan de produkten van GN-codes 2710 00 31 en 2710 00 35. Onder ongelode lichte olie worden verstaan de produkten van GN-codes 2710 00 33.

3. Onder halfzware olie worden verstaan de produkten van GN-codes 2710 00 51 en 2710 00 55.

4. Onder gasolie worden verstaan de produkten van GN-code 2710 00 69.
5. Onder zware stookolie worden verstaan de produkten van GN-code 2710 00 79.
6. Onder vloeibaar gemaakt petroleumgas worden verstaan de produkten van GN-codes 2711 12 11 tot en met 2711 19 00.
7. Onder methaan worden verstaan de produkten van GN-code 2711 29 00.
8. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het bepalen van het loodgehalte van lichte olie.

GD. In **artikel 27** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

GD.1. Het eerste lid wordt vervangen door: 1. De accijns bedraagt voor:

- a. lichte olie, per 1 000 L bij een temperatuur van 15 °C f 1109,30 indien het gelode lichte olie betreft en f 971,50 indien het ongelode lichte olie betreft;
- b. halfzware olie en gasolie, per 1 000 L bij een temperatuur van 15°C f 445,20;
- c. zware stookolie, per 1 000 kg f 34,24;
- d. vloeibaar gemaakt petroleumgas en methaan nihil.

GD.2. Onder vernummering van het tweede, derde, vierde en vijfde lid tot derde, vierde, vijfde en zesde lid wordt na het eerste lid een nieuw lid opgenomen, luidende:

2. Voor de toepassing van het in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde tarief voor ongelode lichte olie moet die olie zijn voorzien van bij ministeriële regeling, onder daarbij te stellen voorwaarden, voorgeschreven herkenningmiddelen en wordt ongelode lichte olie die niet is voorzien van deze herkenningmiddelen aangemerkt als gelode lichte olie.

GD.3. In het tot derde lid vernummerde tweede lid wordt «onderdeel c)» vervangen door: onderdeel b.

Voorts wordt «halfzware olie, gasolie en lichte stookolie» vervangen door: halfzware olie en gasolie.

Tevens wordt «per hectoliter bij een temperatuur van 15°C f 10,26» vervangen door: per 1000 L bij een temperatuur van 15°C f 102,60.

GD.4. In het tot vijfde lid vernummerde vierde lid wordt «als bedoeld in het tweede lid» vervangen door: als bedoeld in het tweede en derde lid.

GD.5. In het tot zesde lid vernummerde vijfde lid wordt «in het eerste lid, onderdelen a en c, en het tweede lid» vervangen door: in het eerste lid, onderdelen a en b, en het derde lid.

GE. **Artikel 28** wordt vervangen door:

Artikel 28. 1. Andere minerale oliën dan die waarvoor in artikel 27, eerste dan wel derde lid, een accijnstarief is vermeld, worden, indien zij zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als brandstof voor verwarming of als motorbrandstof, aan de accijns onderworpen naar het ingevolge artikel 27, eerste dan wel derde lid, voor de gelijkwaardige brandstof of motorbrandstof geldende tarief.

2. Minerale oliën als bedoeld in artikel 25, tweede lid, onderdeel a, worden aan de accijns onderworpen naar het ingevolge artikel 27, eerste dan wel derde lid, voor de gelijkwaardige motorbrandstof geldende tarief.

3. Minerale oliën als bedoeld in artikel 25, tweede lid, onderdeel b, worden aan de accijns onderworpen naar het ingevolge artikel 27, eerste dan wel derde lid, voor de gelijkwaardige brandstof geldende tarief.

4. Minerale oliën die kunnen worden gelijkgesteld met meer dan één soort minerale olie worden voor de toepassing van het tarief gelijkgesteld met de soort minerale olie die van de desbetreffende soorten het eerst is vermeld in artikel 26, eerste lid.

GF. In **artikel 29** wordt «sigaretten, rooktabak, pruimtabak en snuif» vervangen door: sigaretten en rooktabak.

GG. In **artikel 31**, eerste lid, wordt «voor roken geschikte tabaksrolletjes» vervangen door: tabaksrolletjes die geschikt zijn om als zodanig te worden gerookt, alsmede tabaksrolletjes die door middel van een eenvoudige niet-industriële handeling in een huls van sigarettenpapier worden geschoven of met sigarettenpapier worden omhuld.

GH. de **artikelen 33** en **34** vervallen.

GI. In **artikel 35**, eerste lid, onderdeel c, wordt «rooktabak, pruimtabak en snuif» vervangen door: rooktabak.

GJ. **Artikel 37**, eerste lid, wordt vervangen door:

1. Voor de toepassing van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen wordt verstaan onder:

- a. alcoholgehalte van een accijnsgoed: het aantal volumepercenten alcohol daarin bij een temperatuur van 20° C;
- b. alcohol: ethanol en de alcoholen die bij het vervaardigen van ethanol zijn ontstaan voor zover zij niet zijn afgescheiden van de ethanol.

8. Onderdeel I wordt vervangen door:

I. **Artikel 38** wordt vervangen door:

Artikel 38. Bij ministeriële regeling kan met betrekking tot bier, wijn, tussenprodukten en overige alcoholhoudende produkten in kleinhandelsverpakking worden bepaald dat voor de berekening van de accijns het volume van die goederen dat is vermeld op die verpakking in aanmerking wordt genomen.

9. Onderdeel R wordt vervangen door:

R. In **artikel 64** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

R.1. Het eerste lid wordt vervangen door: 1. Onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen wordt vrijstelling van accijns verleend ter zake van de uitslag en de invoer van:

- a. bier, wijn, tussenprodukten en overige alcoholhoudende produkten die rechtstreeks of als bestanddeel van een halffabrikaat worden aangewend voor de vervaardiging van levensmiddelen, gevuld of anderszins, waarvan het alcoholgehalte niet meer bedraagt dan 8,5 L absolute alcohol per 100 kg produkt voor chocola, en 5 L absolute alcohol per 100 kg produkt voor andere produkten;
- b. overige alcoholhoudende produkten die kennelijk niet zijn bestemd voor inwendig gebruik door de mens;
- c. overige alcoholhoudende produkten die worden gebruikt voor de vervaardiging van geneesmiddelen als omschreven in de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (65/65/EEG van 26 januari 1965; PbEG L 22 van 9 februari 1965);
- d. minerale oliën die kennelijk niet zijn bestemd om te worden gebruikt als brandstof;
- e. sigaretten en rooktabak die geheel uit andere stoffen dan tabak bestaan en die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt voor medicinale doeleinden.

R.2. Het tweede lid vervalt.

R.3. Het derde lid vervalt.

R.4. Het vierde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

10. Na onderdeel R worden twee nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:

RA. In **artikel 65** wordt, onder vernummering van het tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende lid tot derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste lid na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

2. Voor de toepassing van dit artikel worden onder niet-accijnsgoederen mede verstaan minerale oliën als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel d.

RB. In **artikel 66** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

RB.1. In het eerste lid, onderdeel b, vervalt: in het internationale verkeer.

RB.2. Het tweede lid wordt vervangen door:

2. De vrijstelling als bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, is niet van toepassing met betrekking tot minerale oliën die worden gebruikt voor pleziervaartuigen of plezierluchtvaartuigen dan wel worden gebruikt aan boord van schepen die kennelijk niet worden gebruikt om te varen.

RB.3. Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt na het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. Voor de toepassing van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen wordt verstaan onder een plezierluchtvaartuig: een luchtvaartuig dat wordt gebruikt door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

11. Na onderdeel S wordt een nieuw onderdeel ingevoegd, luidende:

SA. **Artikel 67** vervalt.

12. In onderdeel T worden de volgende wijzigingen aangebracht.

Aan onderdeel T.1. wordt toegevoegd: Voorts wordt in het als onderdeel d aangeduide onderdeel c «gasolie en lichte stookolie» vervangen door: halfzware olie en gasolie.

Onderdeel T.3. wordt vervangen door:

T.3. Het vierde lid wordt vervangen door:

4. De teruggaaf als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, wordt verleend aan degene die de halfzware olie of gasolie heeft gebruikt. De teruggaaf bedraagt per 1000 L bij een temperatuur van 15°C f 342,60.

13. Aan onderdeel V wordt toegevoegd:

Voorts wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma, een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

c. tabaksprodukten opslaat die zijn bestemd voor de in artikel 66a bedoelde bevoorrading van schepen en luchtvaartuigen.

14. Na onderdeel BB worden drie nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:

BBA. Na **artikel 90** wordt ingevoegd:

Artikel 90a. 1. Het is niet toegestaan lichte olie die is voorzien van herkenningmiddelen als bedoeld in artikel 27, tweede lid, buiten een accijnsgoederenplaats voorhanden te hebben te zamen met middelen die de afscheiding, opheffing of verandering van de werking van die herkenningmiddelen kunnen bewerkstelligen of bevorderen.

2. Het is niet toegestaan lichte olie die is voorzien van herkenningmiddelen als bedoeld in artikel 27, tweede lid:

a. voorhanden te hebben in een tank waaruit gelode lichte olie wordt afgeleverd;

b. te koop aan te bieden of af te leveren als gelode lichte olie.

3. Het is niet toegestaan herkenningmiddelen als bedoeld in artikel 27, tweede lid, toe te voegen aan gelode lichte olie.

BBB. In **artikel 91** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

BBB.1. In het eerste lid wordt «, gasolie en lichte stookolie» vervangen door: en gasolie. Voorts wordt «artikel 27, tweede lid,» vervangen door: artikel 27, derde lid,.

BBB.2. In het tweede lid wordt «, gasolie en lichte stookolie» vervangen door: en gasolie. Voorts wordt «artikel 27, tweede lid,» vervangen door: artikel 27, derde lid,.

BBC. In **artikel 92**, eerste lid, wordt «artikel 27, tweede lid,» vervangen door: artikel 27, derde lid,.

15. Na onderdeel DD wordt een nieuw onderdeel ingevoegd, luidende:

EE. In **artikel 100** wordt «de artikelen 91, eerste en tweede lid, of 92» vervangen door: de artikelen 90a, 91, eerste en tweede lid, of 92.

C

Na **Artikel I** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL Ia

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere, zonodig van de Wet op de accijns, zoals die luidt nadat deze wet in werking is getreden, afwijkende regels worden gesteld.

2. Het eerste lid is slechts van toepassing voor zover de aldaar bedoelde regels noodzakelijk zijn ter uitvoering van door de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde richtlijnen of verordeningen die strekken ter aanvulling of vereenvoudiging van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (92/12/EEG van 25 februari 1992; PbEG L 76) dan wel van de richtlijnen betreffende de tarieven en de structuren van de accijnzen.

3. Onverwijld na het tot stand komen van een in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur, wordt een voorstel van wet aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden, waarbij de in het eerste lid bedoelde regels in de Wet op de accijns worden opgenomen.

D

In **artikel II** wordt, onder vernummering van het derde lid tot vierde lid, na het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. In afwijking van artikel 74 van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561) kunnen tabaksprodukten worden opgeslagen in een accijnsgoederenplaats waar vanuit de in het eerste en tweede lid bedoelde uitslag plaatsvindt.

E

Artikel IV wordt vervangen door:

Artikel IV. Indien het bij koninklijke boodschap van 20 augustus 1992 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de

douane en de accijnzen en enkele andere wetten (aanpassing aan de voltooiing van de interne markt) tot wet wordt verheven worden in artikel XV van die wet de volgende wijzigingen aangebracht:

a. De onderdelen A en B worden vervangen door:

A. In **artikel 1a** wordt in onderdeel e «artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen» vervangen door: artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Wet inzake de douane. Voorts wordt in onderdeel f «Algemene wet inzake de douane en de accijnzen» vervangen door: Wet inzake de douane.

b. Onder wijziging van de aanduiding van de onderdelen C.1 en C.2 tot «B.1» respectievelijk «B.2» wordt aan het als onderdeel B.1 aangeduide onderdeel C.1 een volzin toegevoegd, luidende: Voorts wordt «artikel 1, eerste lid, onderdeel q,» vervangen door: artikel 1, eerste lid, onderdeel p.

F

Na **Artikel IV** worden drie nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

ARTIKEL IVa

In de Wet voorraadvorming aardolieprodukten (Stb. 1986, 675) worden in **artikel 13i**, eerste lid, de onderdelen a tot en met c vervangen door:

a. lichte olie, per 1 000 L bij 15 °C	f 19;
b. halfzware olie, per 1 000 L bij 15 °C	f 20;
c. gasolie, per 1 000 L bij 15 °C	f 20;

ARTIKEL IVb

Indien het bij koninklijke boodschap van 30 september 1992 ingediende voorstel van wet op de verbruiksbelastingen op milieu-grondslag op 1 januari 1993 niet tot wet is verheven worden in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) de volgende wijzigingen aangebracht.

A. **Artikel 61a** wordt vervangen door:

Artikel 61a. Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

minerale oliën: minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561);

ongelode lichte olie, gelode lichte olie, halfzware olie, gasolie, zware stookolie en vloeibaar gemaakt petroleumgas: hetgeen ingevolge de artikelen 26 en 28 van de Wet op de accijns onder deze begrippen wordt verstaan;

L: een liter bij een temperatuur van 15° C;

brandstof: een stof – met inbegrip van alle daaraan toegevoegde stoffen dienende voor verbranding met het doel de daarbij ontstane energie te benutten, bij welke verbranding verontreinigende stoffen in de buitenlucht kunnen geraken;

kolen: steenkool of uit steenkool vervaardigde vaste brandstoffen, bruinkool en geperste bruinkool;

gas: aardgas, hoogovengas, cokesovengas, kolengas en raffinaderijgas;

gemeenschappelijk orgaan: een gemeenschappelijk orgaan als bedoeld in artikel 8 van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1991, 242);

weg en motorrijtuig: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 27, vierde lid, van de Wet op de accijns;

Nm³: een normaalkubiekemeter;

huishoudelijke afvalstoffen: huishoudelijke afvalstoffen in de zin van de Afvalstoffenwet (Stb. 1977, 455) en daarmee krachtens artikel 17 van die wet gelijkgestelde afvalstoffen.

B. Artikel 61b vervalt.

C. In **artikel 61c** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

C.1. Onderdeel d vervalt.

C.2. De onderdelen e, f, g, h en i worden vernummerd tot onderdelen d, e, f, g en h.

C.3. Het tot onderdeel e vernummerde onderdeel f wordt vervangen door:

e. vloeibaar gemaakt petroleumgas;

C.4. In het tot onderdeel h vernummerde onderdeel i wordt «de onderdelen a tot en met h» vervangen door: de onderdelen a tot en met g.

D. In **artikel 61d**, eerste lid, wordt «hectoliter» vervangen door: L.

E. In **artikel 61e** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

E.1. In het eerste lid wordt «lichte stookolie en zware stookolie» vervangen door: zware stookolie, vloeibaar gemaakt petroleumgas en de in artikel 61c, onderdelen f, g en h, bedoelde brandstoffen voor zover deze ingevolge artikel 25 van de Wet op de accijns worden aangemerkt als minerale oliën.

Voorts wordt «degene die van de minerale oliën accijns verschuldigd is» vervangen door: degene die van de minerale oliën accijns verschuldigd is dan wel, indien van de desbetreffende minerale oliën accijns zou worden geheven, verschuldigd zou zijn.

E.2. Het tweede lid vervalt.

E.3. Het derde lid vervalt.

E.4. Onder vernummering van het vierde lid tot tweede lid wordt in dit lid «ingevoerde» vervangen door: binnen Nederland gebrachte. Voorts wordt «aflevert anders dan met een bestemming ten uitvoer» vervangen door: binnen Nederland aflevert.

E.5. Onder vernummering van het vijfde lid tot derde lid wordt in dit lid na «De belasting op» ingevoegd: niet als een minerale olie in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkt. Voorts wordt «ingevoerd» vervangen door: binnen Nederland gebracht. Tenslotte wordt «aflevert anders dan met een bestemming ten uitvoer» vervangen door: binnen Nederland aflevert.

E.6. Onder vernummering van het zesde lid tot vierde lid wordt in dit lid na «De belasting op» ingevoegd: niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkte.

F. Artikel 61f vervalt.

G. Artikel 61g vervalt.

H. Artikel 61h wordt gewijzigd als volgt.

H.1. In het eerste lid wordt «aan hem afgeleverde LPG,» vervangen door: aan hem afgeleverde, niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkte. Voorts wordt «hofovengas» vervangen door: hoogovengas. Tenslotte wordt «heeft uitgevoerd» vervangen door: buiten Nederland heeft afgeleverd.

H.2. In het derde lid wordt «afgeleverd anders dan met een bestemming ten uitvoer» vervangen door: binnen Nederland afgeleverd.

I. **Artikel 61i** wordt gewijzigd als volgt.

I.1. In het eerste lid worden de onderdelen a tot en met g vervangen door:

a. ongelode lichte olie, per 1 000 L	f 24,10;
b. gelode lichte olie, per 1 000 L	f 24,10;
c. halfzware olie, per 1 000 L	f 26,50;
d. gasolie die is bestemd voor ander gebruik
dan voor het op de weg aandrijven van
motorrijtuigen, per 1 000 L	f 26,60;
e. andere gasolie, per 1 000 L	f 26,60;
f. zware stookolie, per 1 000 kilogram	f 31,04;
g. vloeibaar gemaakt petroleumgas,
per 1 000 kilogram	f 31,83;

I.2. In het tweede lid wordt «onderdeel i» vervangen door: onderdeel h.

J. **Artikel 61p** wordt gewijzigd als volgt.

J.1. In het tweede lid vervalt: , onderdelen a tot en met e,.

Voorts wordt na «als waren zij een accijns» ingevoegd: voor zover zij worden geheven van produkten die worden aangemerkt als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns, met dien verstande, dat artikel 2, vierde lid, van de Wet op de accijns geen toepassing vindt.

J.2. In het derde lid wordt «tezamen» vervangen door: te zamen.
Voorts wordt «gegeven» vervangen door: geven.

J.3. In het vierde lid wordt «onderdelen f tot en met i» vervangen door: voor zover zij worden geheven van produkten die niet worden aangemerkt als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns.

K. **Artikel 61q** wordt gewijzigd als volgt.

K.1. In het eerste lid wordt «artikel 61e, tweede, derde, vierde en vijfde lid,» vervangen door: artikel 61e, tweede en derde lid. Voorts wordt «invoeren» vervangen door: binnen Nederland brengen. Tenslotte wordt «LPG, kolen en gas» telkens vervangen door: kolen en gas die niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns worden aangemerkt.

K.2. In het tweede lid wordt «artikel 61e, zesde lid,» vervangen door: artikel 61e, vierde lid. Voorts wordt na «de inrichting van» ingevoegd: niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkte.

L. In **artikel 61aia** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

L.1. In het eerste lid wordt «per hectoliter f 7,00» vervangen door: per 1 000 L f 70.

L.2. In het tweede lid wordt «per hectoliter f 3,00» vervangen door: per 1 000 L f 30.

ARTIKEL IVc

Indien het bij koninklijke boodschap van 30 september 1992 ingediende voorstel van wet op de verbruiksbelastingen op milieu-grondslag niet tot wet is verheven en in werking is getreden op het tijdstip waarop de Wet milieubeheer (Stb. 1992, 551) in werking treedt, worden in de Wet milieubeheer de volgende wijzigingen aangebracht.

A. **Artikel 15.1** wordt vervangen door:

Artikel 15.1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

minerale oliën: minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561);

ongelode lichte olie, gelode lichte olie, halfzware olie, gasolie, zware stookolie en vloeibaar gemaakt petroleumgas: hetgeen ingevolge de

artikelen 26 en 28 van de Wet op de accijns onder deze begrippen wordt verstaan;

L: een liter bij een temperatuur van 15° C;

brandstof: een stof – met inbegrip van alle daaraan toegevoegde stoffen dienende voor verbranding met het doel de daarbij ontstane energie te benutten, bij welke verbranding verontreinigende stoffen in de buitenlucht kunnen geraken;

kolen: steenkool of uit steenkool vervaardigde vaste brandstoffen, bruinkool en geperste bruinkool;

gas: aardgas, hoogovensgas, cokesovensgas, kolengas en raffinaderijgas;

gemeenschappelijk orgaan: een gemeenschappelijk orgaan als bedoeld in artikel 8 van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1991, 242);

weg en motorrijtuig: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 27, vierde lid, van de Wet op de accijns;

Nm³: een normaalkubiekemeter;

huishoudelijke afvalstoffen: huishoudelijke afvalstoffen in de zin van de Afvalstoffenwet (Stb. 1977, 455) en daarmee krachtens artikel 17 van die wet gelijkgestelde afvalstoffen.

B. Artikel 15.2 vervalt.

C. In artikel 15.3 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

C.1. Onderdeel d vervalt.

C.2. De onderdelen e, f, g, h en i worden vernummerd tot onderdelen d, e, f, g en h.

C.3. Het tot onderdeel e vernummerde onderdeel f wordt vervangen door:

e. vloeibaar gemaakt petroleumgas;

C.4. In het tot onderdeel h vernummerde onderdeel i wordt «de onderdelen a tot en met h» vervangen door: de onderdelen a tot en met g.

D. In artikel 15.4, eerste lid, wordt «hectoliter» vervangen door: L.

E. In artikel 15.5 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

E.1. In het eerste lid wordt «lichte stookolie en zware stookolie» vervangen door: zware stookolie, vloeibaar gemaakt petroleumgas en de in artikel 15.3, onderdelen f, g en h, bedoelde brandstoffen voor zover deze ingevolge artikel 25 van de Wet op de accijns worden aangemerkt als minerale oliën.

Voorts wordt «degene die van de minerale oliën accijns verschuldigd is» vervangen door: degene die van de minerale oliën accijns verschuldigd is dan wel, indien van de desbetreffende minerale oliën accijns zou worden geheven, verschuldigd zou zijn.

E.2. Het tweede lid vervalt.

E.3. Het derde lid vervalt.

E.4. Onder vernummering van het vierde lid tot tweede lid wordt in dit lid «ingevoerde» vervangen door: binnen Nederland gebrachte. Voorts wordt «aflevert anders dan met een bestemming ten uitvoer» vervangen door: binnen Nederland aflevert.

E.5. Onder vernummering van het vijfde lid tot derde lid wordt in dit lid na «De belasting op» ingevoegd: niet als een minerale olie in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkt. Voorts wordt «ingevoerd» vervangen door: binnen Nederland gebracht. Tenslotte wordt «aflevert anders dan met een bestemming ten uitvoer» vervangen door: binnen Nederland aflevert.

E.6. Onder vernummering van het zesde lid tot vierde lid wordt in dit lid na «De belasting op» ingevoegd: niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkte.

F. **Artikel 15.6** vervalt.

G. **Artikel 15.7** vervalt.

H. **Artikel 15.8** wordt gewijzigd als volgt.

H.1. In het eerste lid wordt «aan hem afgeleverde LPG,» vervangen door: aan hem afgeleverde, niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkte. Voorts wordt «hoofvengas» vervangen door: hoogovengas. Tenslotte wordt «heeft uitgevoerd» vervangen door: buiten Nederland heeft afgeleverd.

H.2. In het derde lid wordt «afgeleverd anders dan met een bestemming ten uitvoer» vervangen door: binnen Nederland afgeleverd.

I. **Artikel 15.9** wordt gewijzigd als volgt.

I.1. In het eerste lid worden de onderdelen a tot en met g vervangen door:

a. ongelode lichte olie, per 1 000 L	f 24,10;
b. gelode lichte olie, per 1 000 L	f 24,10;
c. halfzware olie, per 1000 L	f 26,50;
d. gasolie die is bestemd voor ander gebruik dan voor het op de weg aandrijven van motorrijtuigen, per 1 000 L	f 26,60;

e. andere gasolie, per 1 000 L	f 26,60;
f. zware stookolie, per 1 000 kilogram	f 31,04;
g. vloeibaar gemaakt petroleumgas, per 1 000 kilogram	f 31,83;

I.2. In het tweede lid wordt «onderdeel i» vervangen door: onderdeel h.

J. **Artikel 15.10** wordt gewijzigd als volgt.

J.1. In het tweede lid vervalt: , onderdelen a tot en met e,.

Voorts wordt na «als waren zij een accijns» ingevoegd: voor zover zij worden geheven van produkten die worden aangemerkt als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns, met dien verstande, dat artikel 2, vierde lid, van de Wet op de accijns geen toepassing vindt.

J.2. In het derde lid wordt «tezamen» vervangen door: te zamen. Voorts wordt «gegeven» vervangen door: geven.

J.3. In het vierde lid wordt «onderdelen f tot en met i» vervangen door: voor zover zij worden geheven van produkten die niet worden aangemerkt als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns.

K. **Artikel 15.11** wordt gewijzigd als volgt.

K.1. In het eerste lid wordt «artikel 15.5, tweede, derde, vierde en vijfde lid,» vervangen door: artikel 15.5, tweede en derde lid. Voorts wordt «invoeren» vervangen door: binnen Nederland brengen. Tenslotte wordt «LPG, kolen en gas» telkens vervangen door: kolen en gas die niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns worden aangemerkt.

K.2. In het tweede lid wordt «artikel 15.5, zesde lid,» vervangen door: artikel 15.5, vierde lid. Voorts wordt na «de inrichting van» ingevoegd: niet als minerale oliën in de zin van artikel 25 van de Wet op de accijns aangemerkte.

L. In **artikel 15.29** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

L.1. In het eerste lid wordt «per hectoliter f 7,00» vervangen door: per 1 000 L f 70.

L.2. In het tweede lid wordt «per hectoliter f 3,00» vervangen door: per 1 000 L f 30.

TOELICHTING

Algemeen

Naast de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (92/12/EEG van 25 februari 1992; PbEG L 76) (de horizontale richtlijn) zijn in het kader van de afschaffing van de fiscale grenzen per 1 januari 1993 voor de heffing van de accijns ook de tarief- en structuurrichtlijnen ter zake van belang. Deze zijn op 19 oktober 1992 vastgesteld. Het gaat hierbij om de volgende richtlijnen: de Richtlijn betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (92/83/EEG; PbEG L 316; hierna aangeduid als structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken), de Richtlijn betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (92/81/EEG; PbEG L 316; hierna aangeduid als structuurrichtlijn minerale oliën), de Richtlijn tot wijziging van de Richtlijnen 72/464/EEG en 79/32/EEG betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (92/78/EEG; PbEG L 316; hierna aangeduid als structuurrichtlijn tabak), de Richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de accijns-tarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken (92/84/EEG; PbEG L 316), de Richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de accijns-tarieven voor minerale oliën (92/82/EEG van 19 oktober 1992; PbEG L 316), de Richtlijn inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten (92/79/EEG; PbEG L 316) en de Richtlijn inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten (92/80/EEG; PbEG L 316). De materiële betekenis van de uit die richtlijnen voortvloeiende wijzigingen in de Wet op de accijns is gering. Verwezen zij ook naar paragraaf 2 van de memorie van antwoord inzake het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen (Kamerstukken II, 1992/93, 22 697, nr. 5).

In deze nota zijn een aantal van de uit vorengenoemde richtlijnen voortvloeiende, in de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561) aan te brengen wijzigingen opgenomen. Voor zover de uit die richtlijnen voortvloeiende wijzigingen betrekking hebben op een verhoging van tarieven van de accijns zijn de hiermee gemoeide wijzigingen opgenomen in het wetsvoorstel tot wijziging van een aantal belastingwetten in het kader van het belastingplan 1993 (Kamerstukken II, 1992/93, 22 873).

De uit de onderscheiden richtlijnen voortvloeiende wijzigingen in de wet zijn opgenomen in deel B van deze nota (de wijzigingen in artikel I van het wetsvoorstel). Omwille van de leesbaarheid, heb ik de toelichting op de wijzigingen in artikel I van het wetsvoorstel niet gerangschikt in de volgorde van de artikelen, maar zoveel mogelijk per categorie accijnsgoed (alcoholhoudende dranken, minerale oliën en tabak). Binnen deze categorieën is uiteraard wel de volgorde van de artikelen aangehouden.

Budgettaire gevolgen

Deze nota van wijziging heeft geen gevolgen in de personele sfeer. De wijzigingen hebben over het algemeen geen materiële betekenis en leiden niet tot extra werkzaamheden.

Budgettaire gevolgen heeft de nota slechts wat betreft de uitbreiding van de vrijstelling voor het gebruik van minerale oliën voor de voort-

stuwning van luchtvaartuigen tot het binnenlandse commerciële vliegverkeer. Deze uitbreiding geeft een derving van circa f 10 mln. De derving is reeds verwerkt in de meerjarenramingen. De wijzigingen in de tariefstructuur voor wijn en tussenprodukten zijn in budgettair opzicht te verwaarlozen.

Alcoholhoudende dranken

De structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken heeft betrekking op bier, wijn, andere gegiste dranken dan wijn en bier, tussenprodukten en ethylalcohol.

a. Bier

Met betrekking tot bier heeft de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken slechts een beperkt aantal gevolgen. In de eerste plaats wordt in de Wet op de accijns, evenals voor de andere accijnsgoederen de communautaire definitie overgenomen.

Daarnaast worden in de Wet op de accijns de communautaire voorschriften opgenomen waaraan een kleine brouwerij moet voldoen om voor het verlaagde tarief van artikel 7 van de wet in aanmerking te komen.

Tenslotte heeft de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken gevolgen voor de tariefstructuur. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de richtlijn mogen de tariefcategorieën waarin bier mag worden ingedeeld, zich uitstrekken tot ten hoogste vier procent Plato. In overleg met het Centraal Brouwerij Kantoor is besloten de categorie van 11 tot 15,5 percent Plato en de categorie van 15,5 percent Plato of hoger te wijzigen in een categorie van 11 tot 15 percent Plato en een categorie van 15 percent Plato of hoger. De categorieën 0 tot 7 en 15 percent Plato of hoger behoeven na ambtelijk overleg met de EG-Commissie geen nadere verdeling aangezien extractgehalten van minder dan 3 percent Plato en meer dan 19 percent Plato praktisch geen betekenis hebben. De categorie 7 tot 11 percent Plato behoeft geen wijziging. Materiële betekenis hebben vorengenoemde wijzigingen nauwelijks. Deze laatste wijzigingen zijn opgenomen in het hiervoor reeds genoemde wetsvoorstel tot wijziging van een aantal belastingwetten in het kader van het belastingplan 1993, waarin ook een bijstelling van het tarief wordt voorgesteld.

b. Wijn, andere gegiste dranken en tussenprodukten

In de Wet op de accijns vormen wijn, andere gegiste dranken en tussenprodukten te zamen de categorie wijn. Aanvankelijk kende de ontwerp-structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken uitsluitend het onderscheid tussen wijn en tussenprodukten. De grens tussen deze categorieën – waarbij bij tussenprodukten vooral aan dranken als vermouth, port en sherry moet worden gedacht – lag bij een alcoholgehalte van 15%vol. In een later stadium van de onderhandelingen is de categorie andere gegiste dranken afgescheiden van de categorie (druiven-)wijn. Dit is voornamelijk gebeurd op grond van de wens van enkele Lid-Statens om de andere gegiste dranken anders te kunnen belasten dan druivenwijn. Bij andere gegiste dranken moet voornamelijk worden gedacht worden aan vruchtenwijn. In deze paragraaf zal ik, omwille van de leesbaarheid, ter aanduiding van deze categorie dan ook spreken van vruchtenwijn.

De structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken heeft voor de thans aan de wijnaccijns onderworpen dranken naast de verdeling in drie afzonderlijke categorieën gevolgen voor de tariefstructuur. Het tarief in de wet

varieert thans naar het alcoholgehalte. De wijnaccijns kent thans een basistarief van f 82,76 per hl en een aanvullende heffing per 0,1%vol van f 0,75 per hl voor de dranken met een alcoholgehalte tussen 12 en 15%vol en van f 1,18 per hl voor de dranken met een alcoholgehalte tussen 15 en 22%vol. Voorts wordt in de huidige systematiek in de tariefstelling een onderscheid gemaakt tussen mousserende en niet-mousserende dranken waarbij er ook verschillen zijn tussen druivenwijn en vruchtenwijn.

De structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken leidt tot uniforme tarieven per categorie, onafhankelijk van het alcoholgehalte, waarbij voor mousserende dranken een afzonderlijk tarief geldt. Binnen elke categorie kunnen vervolgens onderverdelingen worden gemaakt aan de hand van het alcoholgehalte. Voor zowel de druivenwijn als vruchtenwijn – niet-mousserend en mousserend – mag een lager tarief worden gehanteerd voor de dranken met een alcoholgehalte van niet meer dan 8,5%vol. Voor niet-mousserende druivenwijn met een alcoholgehalte van meer dan 15%vol mag een hoger tarief worden toegepast. De structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken voorziet voorts in de mogelijkheid een tweedeling te maken bij de tussenprodukten naar het alcoholgehalte, te weten niet meer dan 15%vol en meer dan 15%vol. Gelet op het belang van een systematische tariefstructuur en gelet op het alcoholgehalte dat de thans aan de wijnaccijns onderworpen dranken gemiddeld hebben, stel ik voor deze indeling ook te hanteren met de volgende uniforme tarieven:

1. niet-mousserende vruchten- en druivenwijn met een alcoholgehalte van:

- a. niet meer dan 8,5%vol f 42,50;
- b. meer dan 8,5% maar niet meer dan 15%vol f 85;

2. niet-mousserende druivenwijn met een alcoholgehalte van meer dan 15%vol maar niet meer dan 18%vol f 148;

3. niet-mousserende tussenprodukten met een alcoholgehalte van:

- a. niet meer dan 15%vol f 105;
- b. meer dan 15%vol f 148;

4. mousserende vruchten- en druivenwijn met een alcoholgehalte van:

- a. niet meer dan 8,5%vol f 55;
- b. meer dan 8,5%vol f 290;

5. mousserende tussenprodukten f 290.

Bij het vaststellen van de uniforme tarieven is er zoveel mogelijk naar gestreefd, voor zover de richtlijnen dit mogelijk maken, de huidige accijnsdruk per categorie te handhaven, (behoudens een afronding op hele of halve guldens). Voor de berekening van het gemiddelde alcoholgehalte per categorie (gewogen gemiddelde) is daarbij uitgegaan van een opgave van het bedrijfsleven en van de invoerstatistiek. Voor de belangrijkste groepen dranken: niet-mousserende vruchten- en druivenwijn van meer dan 8,5%vol, mousserende druivenwijn van meer dan 8,5%vol en niet-mousserende tussenprodukten levert dit geen problemen op.

De niet-mousserende druivenwijn komt thans in hoofdzaak voor met een alcoholgehalte van circa 9%vol tot circa 13%vol. De huidige accijnsdruk varieert van f 82,76 per hl tot f 90,26 per hl. Het gewogen gemiddelde ligt bij circa 12,3%vol, waarbij een accijnsdruk hoort van

f 85,01 per hl. Daarnaast bestaat er in beperkte mate druivenwijn met een alcoholgehalte van 15 tot 18%vol. De accijnsdruk voor deze groep varieert thans tussen f 105,26 en f 153,56.

Mousserende druivenwijn heeft in het algemeen een alcoholgehalte van circa 12%vol. De accijnsdruk bij 12%vol bedraagt thans f 289,64 per hl.

Niet-mousserende vruchtenwijn heeft een alcoholgehalte van circa 9%vol tot 12%vol. De huidige accijnsdruk bedraagt f 82,76 per hl.

De tussenprodukten zijn in hoofdlijnen in twee groepen te verdelen: enerzijds produkten als vermouthe (14 à 15%vol) en anderzijds produkten als sherry en port (17 à 19%vol). Het gemiddelde alcoholgehalte ligt bij circa 14,9 en circa 17,5%vol. De daarbij behorende accijnsdruk per hl bedraagt f 104,51 en f 147,66.

Voor de mousserende vruchtenwijn van meer dan 8,5%vol en voor zowel de mousserende als niet-mousserende vruchten- en druivenwijn van niet meer dan 8,5%vol speelt de vraag of de in het kader van de Wet op de accijns en in Benelux-verband ingezette koers – het wegwerken van nog bestaande verschillen in behandeling tussen druivenwijn en vruchtenwijn – voortgezet moet worden om tot een logische tariefopbouw te komen. Overigens is deze problematiek grotendeels theoretisch omdat van deze soorten er slechts één op de Nederlandse markt voorkomt (mousserende vruchtenwijn van niet meer dan 8,5%vol).

De oorspronkelijke opzet in het kader van de Wet op de accijns was te komen tot een volledige afschaffing van de vrijstelling voor vruchtenwijn. In Benelux-verband is vooralsnog besloten tot afschaffing per 1 april 1992 van de vrijstelling voor vruchtenwijn met een alcoholgehalte van meer dan 8,5%vol. Voorts is, omwille van de gelijkschakeling van druivenwijn en vruchtenwijn, in het door de drie landen ondertekende Negende protocol tot wijziging van het Benelux-accijnsverdrag van 1950 een vrijstelling opgenomen voor druivenwijn van niet meer dan de 8,5%vol en zijn de nog resterende verschillen tussen de tarieven voor mousserende vruchtenwijn en mousserende druivenwijn vervallen. De achterliggende gedachte van Nederland bij de Benelux-afspraken was dat in het kader van de EG het onderscheid tussen druiven- en vruchtenwijn zou gaan vervallen en wijn van minder dan 8,5% belast zou moeten gaan worden met tenminste 50 procent van het normale tarief.

In Benelux-verband is besloten het Negende protocol niet te ratificeren in verband met de totstandkoming van het Tiende protocol waarbij de unificatie de facto wordt beëindigd in verband met de EG-richtlijnen. Dit geschiedt omdat de huidige accijnsregeling voor wijn in de Benelux aanzienlijk gewijzigd zou moeten worden om te voldoen aan de desbetreffende EG-richtlijnen en omdat het vervoer van wijn in de Benelux met ingang van 1 januari 1993 conform de regels van de horizontale richtlijn moet plaatsvinden. Anders dan bij de geünificeerde wijnaccijns moet het verkeer in beginsel onder opschorting van de accijns plaatsvinden in plaats van veraccijnsd.

Het vrijstellen van druivenwijn beneden 8,5%vol, zoals voorzien in het Negende protocol, is daarmee niet meer verplicht. Voorts kunnen wij ook onze eigen koers varen (uiteraard binnen het nieuwe EG-regime) wat betreft de nog bestaande vrijstelling voor vruchtenwijn beneden de 8,5%vol en de tarieven voor mousserende vruchtenwijn.

In beginsel zou de huidige situatie gehandhaafd kunnen blijven. Dit zal er evenwel toe leiden dat er verschillen blijven bestaan tussen druivenwijn en vruchtenwijn die uitsluitend kunnen worden verklaard vanuit de historische ontwikkeling en die geen recht doen aan de koers die bij de parlementaire behandeling van de Wet op de accijns en bij de onderhandelingen over het Negende protocol is ingezet. Bovendien kunnen er vanuit een oogpunt van alcoholmatigingsbeleid vraagtekens

worden gezet bij een nultarief voor wijn van niet meer dan 8,5%vol en bij het zeer lage tarief voor mousserende vruchtenwijn van niet meer dan 8,5%vol (circa 10 cent per liter).

Een bijkomend aspect is dat de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken het in feite noodzakelijk maakt voor mousserende vruchtenwijn van meer dan 8,5%vol een zelfde tarief te hanteren als voor mousserende druivenwijn van meer dan 8,5%vol. Dit houdt verband met de koppeling van het tarief van de mousserende tussenprodukten aan het tarief voor mousserende vruchtenwijn van meer dan 8,5%vol (artikel 18, vijfde lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken). Indien voor deze mousserende vruchtenwijnen een laag tarief zou worden toegepast, zou het tarief voor mousserende tussenprodukten vergeleken met thans aanzienlijk moeten worden verlaagd en veel lager komen te liggen dan het tarief voor mousserende druivenwijn. Dit zou weer aanleiding kunnen zijn tot misbruik door aan mousserende druivenwijn door toevoeging van enige alcohol – de status tussenprodukt te geven.

Gelet op alle aspecten stel ik voor geen onderscheid in tarief meer te maken tussen vruchten- en druivenwijn en verlaagde tarieven toe te passen op niet-mousserende vruchten- en druivenwijn van niet meer dan 8,5%vol. Deze verlaagde tarieven sporen ook beter met het tarief van de accijns van bier (circa f 44 per hl). Dit betekent voor de niet-mousserende en mousserende vruchten- en druivenwijn van niet meer dan 8,5%vol en voor de mousserende vruchtenwijn van meer dan 8,5%vol het volgende:

Niet-mousserend

≤ 8,5%vol – druivenwijn : f 82,76 – f 42,50
– vruchtenwijn: f 0 – f 42,50

Mousserend

a. > 8,5%vol – vruchtenwijn: f 134,48 – f 290
b. ≤ 8,5%vol – druivenwijn : f 93,11 – f 55
– vruchtenwijn: f 10,35 – f 55

De hiervoor genoemde wijzigingen in de accijnsdruk hebben uitsluitend materiële betekenis voor de vruchtenwijn van niet meer dan 8,5%vol. De invoer van deze vruchtenwijn bedraagt circa 2,5 mln liter op jaarbasis. Door een middeling toe te passen tussen de huidige tarieven voor de (niet voorkomende) druivenwijn van niet meer dan 8,5%vol en de vruchtenwijn van niet meer dan 8,5%vol blijft de tariefstijging voor deze vruchtenwijn beperkt. De overige produkten komen blijkens informatie van het bedrijfsleven thans niet in Nederland voor.

Met de totstandkoming van een tariefstructuur met categorieën wordt ook tegemoetgekomen aan de wensen van het desbetreffende bedrijfsleven dat reeds in het kader van de Wet op de accijns om een dergelijke tariefstructuur had gevraagd.

c. Ethylalcohol (Overige alcoholhoudende produkten)

Met betrekking tot de overige alcoholhoudende produkten brengt de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken een andere omschrijving mee wat betreft de omschrijving van deze produkten. Omwille van de duidelijkheid en ter voorkoming van onnodige redactionele wijzigingen in de Wet op de accijns en de daarop gegronde uitvoeringsbepalingen heb ik ervoor gekozen de term overige alcoholhoudende produkten te handhaven en niet de terminologie van de richtlijn «ethylalcohol» over te nemen. De richtlijn ziet op zowel ethylalcohol (ethanol) als op (ethyl)alcoholhoudende dranken, al dan niet als bestanddeel van andere produkten. De wijzigingen hebben geen materiële gevolgen.

Artikel 22 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken maakt het mogelijk voor kleine distilleerderijen een verlaagd tarief toe te passen. In het voorstel is van vorengenoemde mogelijkheid geen gebruik gemaakt aangezien Nederland geen bijzondere regeling voor zelfstandige kleine distilleerderijen kent en door het Produktschap voor Gedistilleerde Dranken is aangegeven dat geen behoefte bestaat aan een dergelijke regeling.

Minerale oliën

De uit de structuurrichtlijn minerale oliën voortvloeiende aanpassingen in de Wet op de accijns hebben hoofdzakelijk betrekking op de reikwijdte van het begrip minerale oliën en het binnen deze categorie te hanteren onderscheid tussen verschillende soorten minerale oliën, alsmede op de vrijstellingen.

In artikel 2, eerste lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën worden door middel van vermelding van GN-codes – de ten behoeve van het invoerrecht en de statistische verslaggeving opgestelde goederenlijst (de gecombineerde nomenclatuur) – in beginsel alle koolwaterstoffen als minerale oliën bestempeld, met aardgas als een belangrijke uitzondering (zie het nieuwe artikel 25; verwezen zij naar de toelichting op onderdeel GB). In artikel 2, eerste lid, van de tarievenrichtlijn minerale oliën zijn – met vermelding van de desbetreffende GN-codes – de benamingen van de soorten minerale oliën opgesomd waarop de in de artikelen 3 tot en met 8 van laatstgenoemde richtlijn per soort minerale olie vermelde minimumtarieven betrekking hebben. Bij de tariefstelling in het nieuwe artikel 27 van de Wet is die opsomming aangehouden. Zij omvat niet alle in artikel 25 opgenomen minerale oliën. Voor de toepassing van het tarief worden minerale oliën met een andere GN-code dan de in artikel 2, eerste lid, van de tarievenrichtlijn minerale oliën genoemde, evenals andere produkten, ongeacht hun samenstelling, aangemerkt als minerale oliën waarvoor een tarief is vastgesteld, indien zij wat betreft gebruik dan wel bestemming overeenkomen met één van de wel in artikel 2, eerste lid, van de tarievenrichtlijn minerale oliën genoemde produkten. Ten behoeve van een adequate verwerking van de in de richtlijnen voorziene systematiek stel ik voor deze systematiek in de Wet op de accijns over te nemen.

In artikel 2 van genoemde tarievenrichtlijn en in de benamingen bij de GN-codes komt de vermelding van lichte stookolie in de opsomming van de verschillende minerale oliën niet voor. Om die reden heb ik de benaming lichte stookolie laten vervallen. De als lichte stookolie aangeduide minerale oliën komen overeen met gasolie, zodat deze wijziging, evenals de overige hiervoor geschetste wijzigingen, geen materiële gevolgen heeft met betrekking tot de thans in de Wet op de accijns voor de toepassing van het tarief van de accijns te onderscheiden minerale oliën.

Met betrekking tot de toepassing van het tarief brengt de structuurrichtlijn minerale oliën mee dat het gebruik van gasolie voor de aandrijving van pleziervaartuigen wordt overgebracht van het tarief voor huisbrandolie naar het tarief voor dieselolie. Deze wijziging is te zamen met de op de tarievenrichtlijn minerale oliën gebaseerde verhoging van het tarief voor dieselolie opgenomen in het wetsvoorstel tot wijziging van een aantal belastingwetten in het kader van het belastingplan 1993.

Voor een toelichting op de vrijstellingen zij verwezen naar de artikels-gewijze toelichting bij de onderdelen R en RA.

De als structuurrichtlijn tabak voor de accijns van tabaksprodukten aangeduide richtlijn is in feite een richtlijn tot wijziging van de richtlijnen betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten van 19 december 1972 (72/464/EEG)¹ en van de richtlijn van 18 december 1978 (79/32/EEG)².

Bij die richtlijnen is de structuur van accijnsheffing van tabaksprodukten reeds in belangrijke mate geharmoniseerd. De belangrijkste in die richtlijn aangebrachte wijzigingen zijn: – het vervallen daarin van pruimtabak en snuiftabak;

- een aanpassing van de definitie van sigaretten;
- de mogelijkheid tot het aanbrengen van een onderscheid in rooktabak tussen shagtabak en andere rooktabak; en
- de uitbreiding van de mogelijkheid tot het instellen van een minimumaccijns op rooktabak.

Pruimtabak en snuiftabak zullen voor de toepassing van de communautaire regelgeving inzake de accijns niet meer als accijnsgoederen worden aangemerkt. Deze produkten zijn te zamen met alcoholvrije dranken opgenomen in het voorstel van wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten (Kamerstukken II, 1992/93, 22 843).

Ter zake van rooktabak wordt in artikel 1, tweede lid, en artikel 2, eerste en vierde lid, van de structuurrichtlijn tabak een onderscheid gemaakt tussen tabak die is bestemd voor het rollen van sigaretten en tabak die is bestemd om op andere wijze te worden gerookt. Dit onderscheid is van belang indien een Lid-Staat bij de toepassing van het tarief een onderscheid maakt tussen deze soorten rooktabak. Dit onderscheid wordt in de Wet op de accijns niet gemaakt. Omdat de invoering van een dergelijke tariefdifferentiatie ook niet in mijn voornemen ligt, heb ik er van afgezien het bedoelde onderscheid in de wet op te nemen.

Door de wijziging van het begrip sigaretten zullen voor de accijnswetgeving voortaan, behalve als zodanig voor roken geschikte tabaksrolletjes die niet zijn aan te merken als sigaren, ook als sigaretten worden aangemerkt niet als sigaren aan te merken tabaksrolletjes die pas geschikt zijn om te worden gerookt na een eenvoudige niet-industriële handeling bestaande uit het aanbrengen om de rolletjes van een huls van sigarettenpapier of het omhullen van de rolletjes met sigarettenpapier. Het gaat hierbij niet om het gebruikelijke rollen van shag of het met shagtabak vullen van hulzen maar om fabrieksmatig geperste rolletjes, waaromheen handmatig een huls of sigarettenpapier moet worden aangebracht. Door deze wijziging is een einde gekomen aan de situatie waarin de bedoelde fabrieksmatig vervaardigde tabaksrolletjes voor de toepassing van de wettelijke bepalingen inzake de accijns als rooktabak moeten worden aangemerkt.

Artikel 10ter, vijfde lid, van richtlijn 72/464/EEG kent reeds de mogelijkheid tot het heffen van een minimumaccijns voor sigaretten. Deze mogelijkheid wordt uitgebreid tot shagtabak. Door de toepassing van een hoog specifiek element is de minimumaccijns voor sigaretten met ingang van 1 januari 1987 in Nederland vervallen (Wet van 24 december 1986, Stb. 665). Om dezelfde reden acht ik de invoering ervan voor shagtabak thans niet noodzakelijk.

Toelichting op de onderdelen

Deel A (bewegreden)

In onderdeel A van de onderhavige nota van wijziging wordt de bewegreden van het wetsvoorstel zodanig uitgebreid dat thans ook de

¹ PbEG L 303 d.d. 31 december 1972.

² PbEG L 10 d.d. 16 januari 1979.

onderscheiden richtlijnen inzake de structuur en de tarieven van de accijns worden begrepen in de communautaire maatregelen waaraan de accijnswetgeving dient te worden aangepast.

Deel B (artikel 1)

Algemeen

Als bijlage bij dit deel van de toelichting zijn drie transponeringstabellen opgenomen waarin de met elkaar corresponderende artikelen van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken, de structuurrichtlijn minerale oliën en de structuurrichtlijn tabak enerzijds, en anderzijds de bij deze nota van wijziging in het wetsvoorstel opgenomen artikelen van de Wet op de accijns zijn vermeld (bijlagen A, B en C).

B.2. Onderdeel B (artikel 1a van de Wet op de accijns)

Bij de omschrijving van minerale oliën en alcoholhoudende producten alsmede bij de binnen de desbetreffende accijns categorieën te maken onderverdelingen wordt gebruik gemaakt van de zogenoemde GN-codes. Dit zijn de codes van de ten behoeve van het invoerrecht en de statistische verslaggeving opgestelde goederenlijst de gecombineerde nomenclatuur (GN) – en de wijze van indeling die is vastgelegd in de Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (2658/87 van 23 juli 1987, Pb EG L 256). Het gebruik van deze codes als referentiesysteem berust op het feit dat de gecombineerde nomenclatuur het enige referentiesysteem is dat voor alle Lid-Statens hetzelfde is.

In artikel 1a van de Wet op de accijns is daarom een omschrijving van de GN-code opgenomen in onderdeel q.

Zoals voorgeschreven in artikel 2, vierde lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën, en in artikel 26 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken, wordt in artikel 1a, onderdeel q, uitgegaan van de GN-code die van kracht is op het tijdstip van vaststelling van de desbetreffende richtlijnen, derhalve 19 oktober 1992.

B.4. Onderdeel D (artikel 2b, vierde lid, van de Wet op de accijns)

Deze wijziging betreft een redactionele verbetering.

alcoholhoudende dranken

B.1. Onderdeel A (artikel 1 van de Wet op de accijns)

Door deze bepaling wordt de benaming van de categorie intermediaire producten in overeenstemming gebracht met de terminologie van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken, te weten: tussenprodukten.

B.5. Onderdeel FB (artikel 6 van de Wet op de accijns)

De in artikel 6 van de Wet op de accijns opgenomen definitie van bier stemt overeen met die welke is opgenomen in artikel 2 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken.

Als bier wordt in beginsel aangemerkt de alcoholhoudende drank die is verkregen door gisting van uit mout bereide wort, die voor de toepassing van de gecombineerde nomenclatuur als een produkt van GN-code 2203 wordt aangemerkt (onderdeel a). Blijkens de toelichting van de Internationale Douane Raad (IDR) bij GN-code 22 03 worden concentraten van bier als bedoeld in onderdeel a eveneens als bier in de zin van GN-code 22 03 aangemerkt.

Ingevolge onderdeel b worden, eveneens overeenkomstig artikel 2 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken, als bier mede aangemerkt

mengsels van bier als bedoeld in onderdeel a met niet-alcoholhoudende dranken, die voor de toepassing van de gecombineerde nomenclatuur worden genoemd in de onderverdeling 2206, mits het alcoholgehalte de in artikel 6 van de Wet op de accijns opgenomen minimumgrens overschrijdt. Te denken valt hierbij bij voorbeeld aan shandy. Voor laatstbedoelde dranken met een alcoholgehalte van niet meer dan 1,2%vol wordt een afzonderlijk tarief opgenomen. Zie onderdeel FC.

Als aanvullende voorwaarde bij de onderdelen a en b geldt een minimum alcoholgehalte van 0,5%vol. Deze grens komt overeen met het onder de huidige wet voor bier geldende minimum alcoholpercentage.

Deze wijzigingen ten opzichte van de huidige situatie hebben geen materiële gevolgen.

B.5. Onderdeel FC (artikel 7 van de Wet op de accijns)

Met ingang van 1 januari 1993 geldt in Nederland het aantal hectoliters/percenten Plato als maatstaf van heffing voor de accijns van bier. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken dient de te heffen accijns te worden bepaald aan de hand van – naar keuze van de desbetreffende Lid-Staat – het aantal hectoliters/percenten Plato dan wel het aantal hectoliters/ volumepercenten alcohol van het eindprodukt. Hierbij wordt voor de bepaling van het volume geen rekening gehouden met de temperatuur van het eindprodukt. Artikel 7, eerste lid, van de Wet op de accijns is met artikel 3, eerste lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken in overeenstemming gebracht, met dien verstande dat de maatstaf percenten Plato gehandhaafd blijft.

Op grond van artikel 5 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken is in het tweede lid een afzonderlijk tarief opgenomen voor dranken die een mengsel zijn van bier en alcoholvrije dranken, met een alcoholgehalte van niet meer dan 1,2%vol. Het gaat hierbij om dranken als shandy die over het algemeen een laag alcoholgehalte hebben maar een hoger extractgehalte dan vergelijkbaar bier. Door deze bepaling wordt een materiële wijziging in de accijnsdruk voor deze dranken voorkomen.

In het derde lid van artikel 7 is de regeling opgenomen inzake toepassing van een verlaagd tarief voor bier dat afkomstig is uit zogenoemde kleine brouwerijen in of buiten Nederland. Ingevolge artikel 4 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken kan deze regeling gehandhaafd blijven, mits de Lid-Staten er voor zorg dragen dat de regeling op dezelfde wijze van toepassing is voor binnenlands vervaardigd en voor uit een andere Lid-Staat afkomstig bier en mits de plaatsen waar het bier wordt vervaardigd aan een aantal specifieke, in artikel 4, tweede lid, van die richtlijn bedoelde criteria voldoen. Deze criteria zijn opgenomen in artikel 7, vierde lid. Deze criteria kunnen op zichzelf materiële gevolgen hebben. Samengevat gaat het erom dat een kleine brouwerij juridisch en economisch onafhankelijk is van andere brouwerijen, geen gebruik maakt van installaties van andere brouwerijen en in beginsel geen bier in licentie vervaardigt. Met betrekking tot de in artikel 4, tweede lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken opgenomen voorwaarde dat een brouwerij geen bier onder licentie mag vervaardigen om in aanmerking te kunnen komen voor de toepassing van het verlaagde tarief, is in de notulen van de Raad van de EG bij de aanvaarding van deze richtlijn de verklaring vastgelegd van de Commissie en de Raad, dat kleine brouwerijen in aanmerking kunnen komen voor de toepassing van het verlaagde tarief, mits het onder licentie vervaardigde bier slechts een klein deel van de totale productie betreft, het onder licentie vervaardigde bier naar de algemene tarieven aan de bieraccijns wordt onderworpen en de totale productie van eigen en onder licentie vervaardigd bier niet meer dan 200 000 hl per jaar

bedraagt. De redactie van artikel 7, derde en vierde lid, stemt overeen met bedoelde verklaring.

In het vijfde lid is overeenkomstig de richtlijn een uitzondering opgenomen voor samenwerkingsverbanden van kleine brouwerijen, indien zij te zamen niet meer dan 200 000 hl bier per jaar vervaardigen.

Het verlaagde tarief mag worden toegepast op bier afkomstig van brouwerijen met een jaarproduktie van niet meer dan 200 000 hl bier. De richtlijn geeft hiervoor geen referentiekader. In de Wet is dat een gemiddelde van 200 000 hectoliter bier per jaar in de drie voorafgaande kalenderjaren. Omtrent de uitleg van het in artikel 4, eerste lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken opgenomen hoeveelhedscriterium is overeenkomstig artikel 24 van de horizontale richtlijn tussen de Commissie en de Lid-Staten overeenstemming bereikt in het kader van het overleg omtrent de totstandkoming van het in artikel 18 van de horizontale richtlijn bedoelde geleidedocument dat de accijnsgoederen die zich onder de schorsingsregeling in het verkeer tussen de Lid-Staten bevinden, dient te vergezellen. Hierbij is overeengekomen dat de produktie in het voorafgaande kalenderjaar in dezen doorslaggevend is.

Ingevolge het nieuwe tiende lid is het verlaagde tarief ook van toepassing op bier afkomstig uit kleine brouwerijen uit andere Lid-Staten of derde landen.

B.5. Onderdelen FD en FE (artikelen 8 en 8a van de Wet op de accijns)

Evenals met betrekking tot bier zijn met betrekking tot de definitie van wijn de onderverdelingen van de gecombineerde nomenclatuur waarin wijn is opgenomen in beginsel doorslaggevend, zij het dat in de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken voor de desbetreffende produkten van de indeling in de gecombineerde nomenclatuur afwijkende voorwaarden zijn opgenomen met betrekking tot het alcoholgehalte en in sommige gevallen met betrekking tot de wijze waarop de in het eindprodukt aanwezige alcohol moet zijn verkregen.

Na het in artikel 8 van de Wet op de accijns vermelde onderscheid tussen niet-mousserende en mousserende wijn wordt in artikel 8a van die wet aangegeven wat onder niet-mousserende wijn moet worden verstaan. De in het eerste lid opgenomen omschrijving stemt overeen met die welke is opgenomen in artikel 8, eerste lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken. Het gaat hierbij om wijn die is bereid van most van verse druiven, al dan niet bereid met aromatische planten of aromatische stoffen.

Ingevolge het tweede lid worden tevens als niet-mousserende wijn aangemerkt de in artikel 12, eerste lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken als andere stille gegiste dranken aangemerkte produkten. Hierbij dient voornamelijk gedacht te worden aan vruchtenwijn. Hoewel voor de toepassing van de horizontale richtlijn en van de Wet op de accijns de andere gegiste dranken als wijn worden aangemerkt, is in de structuurrichtlijn en in de wet een afzonderlijke definitie opgenomen. Dit is gebeurd met het oog op de afbakening van deze categorie van de categorie tussenprodukten. Bij de omschrijving van de tussenprodukten worden immers wijn en andere gegiste dranken uitgezonderd.

B.5. Onderdeel FF (artikel 9 van de Wet op de accijns)

Artikel 9 van de Wet op de accijns bevat de definitie van mousserende wijn. Met de in het eerste lid vermelde definitie is de in artikel 8, tweede lid, van de structuurrichtlijn alcohol opgenomen definitie van mousserende wijn verwerkt. In artikel 9, tweede lid, van de Wet op de accijns zijn de zogenoemde andere mousserende gegiste dranken als bedoeld in artikel 12, tweede lid, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken omschreven. Laatstbedoelde produkten worden ingevolge dit artikellid

eveneens aangemerkt als mousserende wijn. De afzonderlijke definitie voor andere mousserende gegiste dranken vindt plaats ten behoeve van de afbakening van deze dranken ten opzichte van de mousserende tussenprodukten.

B.5. Onderdeel FG (artikel 10 van de Wet op de accijns)

In overeenstemming met de in de artikelen 9 en 13 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken opgenomen voorschriften wordt voortaan ingevolge artikel 10 van de Wet op de accijns de accijns van wijn vastgesteld op basis van de hoeveelheid zonder correcties in verband met de feitelijke temperatuur van het produkt. Voor de bepaling van het alcoholgehalte zij verwezen naar artikel 37, eerste lid, van de Wet op de accijns (onderdeel GJ).

Met betrekking tot de tarieven voor wijn, andere gegiste dranken en tussenprodukten zij verwezen naar het algemene deel van deze toelichting.

B.5. Onderdeel FH (artikel 11 van de Wet op de accijns)

De in het huidige artikel 11 van de Wet op de accijns opgenomen tarieven voor bepaalde mousserende wijnen zijn thans neergelegd in artikel 10 van die wet. Artikel 11 kan daarmee vervallen.

B.5. Onderdeel FI (Afdeling 2a van de Wet op de accijns)

Ingevolge de artikelen 16 tot en met 18 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken wordt een aantal alcoholhoudende dranken voor de accijnsheffing onderscheiden als een afzonderlijke categorie, de zogenoemde tussenprodukten.

Hierbij moet voornamelijk worden gedacht aan dranken als vermouth, sherry en port.

Evenals wijn wordt bij tussenprodukten een onderscheid gemaakt naar gelang van het al dan niet mousserende karakter daarvan (artikel 11a).

In de artikelen 11b en 11c van de Wet op de accijns is onderscheidenlijk de definitie van niet-mousserende en van mousserende tussenprodukten opgenomen. Bij deze definities wordt telkens verwezen naar de onderverdelingen van de gecombineerde nomenclatuur waarin bier en wijn mede zijn opgenomen. Door de bepaling dat de in deze onderverdeling bedoelde produkten, voor zover zij als bier of wijn moeten worden aangemerkt, geen tussenprodukten zijn, vormen de tussenprodukten een restcategorie ten opzichte van bier en wijn. Bij een alcoholgehalte van meer dan 22%vol worden de produkten als bedoeld in de onderverdelingen 2204, 2205 en 2206 van de gecombineerde nomenclatuur steeds aangemerkt als overige alcoholhoudende produkten. Verwezen zij naar onderdeel G hierna.

Het tarief van de accijns ter zake van tussenprodukten is opgenomen in artikel 11d. Op dit tarief is reeds ingegaan in het algemene deel van deze toelichting.

B.6. Onderdeel G (artikel 12 van de Wet op de accijns)

De wijziging in artikel 12 van de Wet op de accijns betreft de aanpassing van de definitie van het begrip overige alcoholhoudende produkten aan artikel 20 van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken. Evenals met betrekking tot de overige in die structuurrichtlijn bedoelde accijnsgoederen is voor de definitie van overige alcoholhoudende produkten aansluiting gezocht bij de gecombineerde nomenclatuur. Tot nu bedroeg het minimum alcoholgehalte voor overige alcoholhoudende produkten 0,5%vol. Dit is gewijzigd in 1,2%vol.

Ingevolge de definitie van artikel 12 blijven produkten van GN-codes 2207 en 2208 aangemerkt als overige alcoholhoudende produkten, indien zij bestanddeel zijn van een produkt van een andere GN-code. Te

denken valt hierbij bij voorbeeld aan rum, die is verwerkt in chocolaterieën. Ter zake van de uitslag en de invoer is evenwel ingevolge artikel 64, eerste lid, onderdeel d, van de Wet op de accijns een vrijstelling mogelijk (zie onderdeel R).

B.7. Onderdeel GA (artikel 14 van de Wet op de accijns)

Het voorheen in artikel 14 van de Wet op de accijns opgenomen onderdeel b inzake de vaststelling van het volume van overige alcoholhoudende produkten in vaste vorm is vervallen. Dit vloeit voort uit de in artikel 12 van die wet opgenomen definitie van overige alcoholhoudende produkten. In verband met de in artikel 64, eerste lid, onderdeel a, van die wet opgenomen vrijstelling voor onder meer overige alcoholhoudende produkten die worden gebruikt voor de vervaardiging van levensmiddelen zullen overige alcoholhoudende produkten in vaste vorm in de praktijk niet aan de accijns worden onderworpen (onderdeel R).

B.7. Onderdeel GI (artikel 37 van de Wet op de accijns)

In de desbetreffende bepalingen van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken wordt voor de bepaling van het alcoholgehalte aangesloten bij het zogenoemde effectief alcoholvolumegehalte. Het effectief alcoholgehalte is het alcoholgehalte zoals dat in artikel 37, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op de accijns is opgenomen, overeenkomstig de in EG-verband voorgeschreven bepalingen inzake de alcoholmetrie.

B.8. Onderdeel I (artikel 38 van de Wet op de accijns)

Ingevolge artikel 38 van de Wet op de accijns kan bij ministeriële regeling voor de berekening van de accijns van bier, wijn, tussenprodukten en overige alcoholhoudende produkten in kleinhandelsverpakking het volume van die goederen dat is vermeld op die verpakking in aanmerking worden genomen. De vaststelling van het volume moet dan plaatsgevonden hebben volgens de regels van het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet) (Stb. 1980, 223) en voorzien zijn van het zogenoemde «e» teken. Door deze bepaling wordt bereikt dat bij binnenlandse produktie en bij het uit andere Lid-Staten betrekken van bier, wijn, tussenprodukten en overige alcoholhoudende produkten in kleinhandelsverpakking kan worden aangesloten bij de desbetreffende verkoopadministratie.

B.9. Onderdeel R (artikel 64 van de Wet op de accijns)

Het wetsvoorstel voorzag in onderdeel R reeds in het vervallen van de voorheen in artikel 64, eerste lid, onderdelen c en d, van de Wet op de accijns opgenomen vrijstellingen voor vruchtesappen respectievelijk suiker en suikerhoudende produkten ingeval deze produkten waren bestemd voor de in die onderdelen omschreven doeleinden. In verband met de uit de desbetreffende structuurrichtlijnen voortvloeiende bepalingen inzake de vrijstellingen moeten de tot nu toe in artikel 64, eerste lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel f, opgenomen vrijstellingen ter zake van de uitslag en de invoer van vruchtenwijn met een alcoholgehalte van niet meer dan 6%vol onderscheidenlijk ter zake van de uitslag en de invoer van lichte olie bij ander gebruik dan als motorbrandstof eveneens vervallen. Deze vrijstellingen zijn niet opgenomen in de desbetreffende structuurrichtlijnen. In verband hiermee zijn het huidige tweede en derde lid van artikel 64 (oud) eveneens vervallen.

In onderdeel a is de vrijstelling opgenomen die berust op artikel 27, eerste lid, onderdeel f, van de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken. Het gaat hierbij om bier, wijn, tussenprodukten en overige alcoholhoudende produkten die een bestanddeel vormen van bepaalde levensmiddelen, zoals bij voorbeeld rum in bonbons of wijn in

kaasfondue. Ingevolge de definitie van artikel 12, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op de accijns blijft deze rum of wijn aangemerkt als alcoholhoudend produkt. Via de onderhavige vrijstellingsbepaling kunnen de desbetreffende levensmiddelen niettemin vrij van accijns in het verkeer worden gebracht. Het aan de toepassing van de desbetreffende vrijstelling verbonden maximum alcoholgehalte is zodanig gekozen dat in de praktijk alle alcoholhoudende levensmiddelen voor deze vrijstelling in aanmerking kunnen komen.

In onderdeel c is de op grond van artikel 27, eerste lid, onderdeel d, van de structuurrichtlijn opgenomen vrijstelling voor alcohol in medicijnen opgenomen.

De voorheen in de onderdelen e en g van het eerste lid van artikel 64 opgenomen vrijstellingen van onderscheidenlijk niet voor gebruik als brandstof bestemde minerale oliën en voor medicinale doeleinden bestemde en niet uit tabak bestaande sigaretten en rooktabakken zijn thans opgenomen in respectievelijk de onderdelen d en e van het eerste lid van artikel 64.

minerale oliën

B.3. Onderdeel C (artikel 2 van de Wet op de accijns)

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de wet wordt het verbruik – anders dan als grondstof – van een accijnsgoed binnen een voor dat soort accijnsgoed als zodanig aangewezen accijnsgoederenplaats mede aangemerkt als uitslag. Ingevolge artikel 4, derde lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën dienen de Lid-Staten het verbruik van minerale oliën ten behoeve van de produktie van minerale oliën niet als een belastbaar feit aan te merken. In artikel 67 van de Wet op de accijns is hiervoor thans een vrijstelling opgenomen. Ik stel voor deze vrijstelling te laten vervallen en de systematiek van de richtlijn te volgen. Hiertoe wordt in het bij dit onderdeel ingevoegde vierde lid, van artikel 2 bepaald dat het verbruik van minerale oliën als brandstof voor het vervaardigen van minerale oliën binnen een accijnsgoederenplaats niet als uitslag wordt aangemerkt.

Artikel 67 van de Wet op de accijns vervalt ingevolge onderdeel GS.

B.5. Onderdeel FA (artikel 5 van de Wet op de accijns)

Op grond van het aan artikel 5, derde lid, van de Wet op de accijns toegevoegde onderdeel d kan ter zake van bepaalde minerale oliën ontheffing worden verkregen van het voor accijnsgoederen geldende verbod op de vervaardiging buiten een accijnsgoederenplaats en het voorhanden hebben zonder dat de goederen overeenkomstig de wettelijke bepalingen in de heffing zijn betrokken. De mogelijkheid voor deze ontheffing wordt de Lid-Staten geboden door artikel 5, tweede lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën. Hierbij merk ik op dat de structuurrichtlijn minerale oliën in beginsel beoogt alle koolwaterstoffen als minerale oliën te bestempelen (zie onderdeel GB). Diverse produkten die thans ingevolge de Wet op de accijns niet worden aangemerkt als minerale oliën – en waarvan de vervaardiging derhalve niet in een accijnsgoederenplaats behoeft te geschieden worden op grond van de nieuwe bepaling (artikel 25) wel als minerale oliën aangemerkt. In verband hiermee is in artikel 5, derde lid, onderdeel d, van de Wet op de accijns de mogelijkheid opgenomen tot ontheffing voor bepaalde minerale oliën van het algemene verbod op vervaardiging van accijnsgoederen buiten een accijnsgoederenplaats. Hierbij kan het gaan om als minerale oliën aangemerkte produkten waarvoor in artikel 27 van de Wet op de accijns geen tarief is vastgesteld en die in verband met hun bestemming niet worden gelijkgesteld met minerale oliën waarvoor wel een tarief is vastgesteld. Te denken valt bij voorbeeld aan produkten als

creosootolie, die onder meer wordt gebruikt ten behoeve van de houtverduurzaming, of vaseline. Het met betrekking tot de accijnsgoederenplaats geldende vergunningenstelsel met de daarbij behorende verplichtingen voor de vergunninghouder blijft hierdoor voor de vervaardiging van de desbetreffende minerale oliën buiten toepassing.

Voor de beoordeling van de vraag of de in onderdeel d bedoelde ontheffing kan worden verkregen is niet alleen de samenstelling van het vervaardigde produkt van belang, maar ook het bestemd zijn van dit produkt voor gebruik, het aanbieden daarvan voor verkoop of het gebruik als brandstof of als motorbrandstof. In die gevallen kan het produkt, ongeacht zijn samenstelling, op grond van artikel 25, tweede lid, van de Wet op de accijns als een minerale olie worden aangemerkt en – ingevolge artikel 28 van die wet – worden gelijkgesteld met één van de in artikel 27 van de Wet op de accijns bedoelde minerale oliën waarvoor wel een tarief is vastgesteld.

Bij algemene maatregel van bestuur zullen voorwaarden en beperkingen kunnen worden gesteld aan het verkrijgen van de in artikel 5, derde lid, onderdeel d, van de Wet op de accijns bedoelde ontheffing.

Bij bestemming tot of aanwending als brandstof of als motorbrandstof worden de desbetreffende produkten ingevolge artikel 28 van de Wet op de accijns (zie onderdeel GE), onderworpen aan het ingevolge artikel 27, eerste dan wel derde lid, van die wet voor de gelijkwaardige minerale oliën geldende accijnstarief. Alsdan dient de vervaardiging in een accijnsgoederenplaats te geschieden en vindt de heffing plaats ter zake van de uitslag uit de accijnsgoederenplaats. Indien door een ander dan de vervaardiger aan deze minerale oliën de bestemming brandstof wordt gegeven, dan wordt het voorhanden hebben van de desbetreffende produkten ingevolge artikel 2f aangemerkt als uitslag.

B.7. Onderdeel GB (artikel 25 van de Wet op de accijns)

De in artikel 25 van de Wet op de accijns opgenomen opsomming van minerale oliën is aangepast aan de bij artikel 2, eerste lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën vastgestelde omschrijving van het begrip minerale oliën. Hierbij worden in het eerste lid van artikel 25 de produkten opgesomd die naar hun aard als minerale oliën worden aangemerkt. Deze produkten kunnen worden geïdentificeerd aan de hand van de in EG-verband vastgestelde gecombineerde nomenclatuur. Doel van deze opsomming is via een voor het gehele grondgebied van de EG eensluidende definitie alle koolwaterstoffen die gebruikt kunnen worden als brandstof of als motorbrandstof vast te stellen. Aardgas is hierbij uitdrukkelijk uitgezonderd van het begrip minerale oliën (artikel 25, eerste lid, onderdeel e).

Op grond van het tweede lid worden bepaalde produkten op grond van hun bestemming als minerale oliën aangemerkt. Ingevolge onderdeel a worden produkten, ongeacht hun samenstelling, aangemerkt als minerale oliën indien zij zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als motorbrandstof, als additief of als vulstof in motorbrandstoffen. Daarnaast worden ingevolge onderdeel b andere koolwaterstoffen dan bedoeld in het eerste lid of in onderdeel a als minerale oliën aan de accijns onderworpen, indien zij worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt voor verwarmingsdoeleinden. Vaste koolwaterstoffen zoals steenkool, bruinkool en turf, alsmede aardgas, worden bij gebruik voor verwarmingsdoeleinden ingevolge de structuurrichtlijn minerale oliën niet als minerale oliën aangemerkt.

Op de ingevolge de onderdelen a en b als minerale oliën aangemerkte produkten is ingevolge artikel 28 tweede en derde lid, van de Wet op de accijns (zie onderdeel GE) het tarief van toepassing dat geldt voor de minerale oliën waaraan deze produkten als brandstof of als motorbrandstof gelijkwaardig zijn. Op deze wijze wordt voldaan aan het in

artikel 2, derde lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën opgenomen voorschrijf dat de desbetreffende produkten aan de accijns moeten worden onderworpen.

In verband met de in artikel 25, tweede lid, van de Wet op de accijns opgenomen regeling voor het gelijkstellen van andere produkten dan minerale oliën alsmede het feit dat de verschillende produkten, zoals aangeduid in de gecombineerde nomenclatuur, ook betrekking hebben op mengsels van minerale oliën zijn het huidige derde, vierde en vijfde lid van artikel 25 vervallen.

B.7. Onderdeel GC (artikel 26 van de Wet op de accijns)

Het in artikel 26 van de Wet op de accijns gemaakte onderscheid tussen de verschillende soorten minerale oliën is van belang voor de toepassing van de accijnstarieven. De in artikel 26 opgenomen opsomming van de verschillende soorten minerale oliën is aangepast aan de systematiek van de tariefriichtlijn minerale oliën, waarbij voor de onderverdeling van de desbetreffende soorten minerale oliën is aangesloten bij de GN-codes waartoe de produkten behoren. Overeenkomstig artikel 2 van genoemde tariefriichtlijn en de benaming in de gecombineerde nomenclatuur is de vermelding van lichte stookolie uit de opsomming van de verschillende minerale oliën verwijderd. De als lichte stookolie aangeduide minerale oliën vallen onder het aldaar bedoelde begrip gasolie, zodat deze wijziging geen materiële gevolgen heeft met betrekking tot de voorheen voor de toepassing van het tarief van de accijns te onderscheiden minerale olin.

De vermelding van de GN-codes in artikel 26 van de Wet op de accijns hangt mede samen met de omstandigheid dat voor de vervaardiging van oliën en preparaten waarvoor geen accijnstarief is vastgesteld ingevolge artikel 5, derde lid, onderdeel d, van die wet ontheffing kan worden verkregen van het verbod op vervaardiging buiten een voor dat soort accijnsgoed als zodanig aangewezen accijnsgoederenplaats. Aan de hand van de opsomming van de desbetreffende onderverdelingen van de gecombineerde nomenclatuur kan worden vastgesteld of voor het desbetreffende produkt al dan niet een tarief is vastgesteld.

Tot nu toe werden minerale oliën die onder atmosferische druk bij een temperatuur van 15 °C gasvormig zijn zoals methaan, propaan, butaan en LPG wettelijk aangemerkt als lichte olie. Omdat deze gasvormige minerale oliën in de gecombineerde nomenclatuur in afzonderlijke onderverdelingen worden opgenomen als vloeibaar gemaakt petroleumgas – waarin onder meer begrepen propaan en butaan – en methaan, worden deze produkten thans afzonderlijk vermeld in het zevende en achtste lid van artikel 26 van de Wet op de accijns.

Materieel treden er geen wijzigingen op ten opzichte van de huidige definities.

B.7. Onderdeel GD (artikel 27 van de Wet op de accijns)

Overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 3, eerste lid, van de structuurriichtlijn minerale oliën, worden de in artikel 27, eerste en derde lid, van de Wet op de accijns vermelde accijnstarieven berekend per 1000 L, dan wel per 1000 kg. Materieel heeft dit geen gevolgen.

In het tweede lid wordt bepaald dat ongelode lichte olie moet zijn voorzien van bij ministeriële regeling, onder daarbij te stellen voorwaarden, vast te stellen herkenningmiddelen. Aangezien het bedrijfsleven heeft verzocht de door hen zelf ingestelde kleuringsregeling voor ongelode benzine, ter voorkoming van fraude, een wettelijk karakter te geven in verband met het kunnen toepassen van sancties, heb ik hieraan gevolg gegeven.

B.7. Onderdeel GE (artikel 28 van de Wet op de accijns)

Dit artikel bevat de voorwaarden waaronder en de aanwijzing van het tarief waarnaar minerale oliën (met inbegrip van produkten die mede als minerale oliën worden aangemerkt) waarvoor in artikel 27 geen tarief worden genoemd, niettemin aan de accijns kunnen worden onderworpen.

In het eerste lid gaat het om de bestemming, het aanbieden voor gebruik dan wel het gebruik van niet in artikel 27 genoemde minerale oliën als brandstof voor verwarming of als motorbrandstof. Het in deze gevallen toe te passen tarief is, overeenkomstig artikel 2, tweede lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën, het tarief dat ingevolge artikel 27 geldt voor de gelijkwaardige verwarmings- of motorbrandstof.

In het tweede en derde lid zijn regelingen getroffen voor de toepassing van het tarief op produkten als bedoeld in onderscheidenlijk onderdeel a en b van artikel 25, tweede lid, van de Wet op de accijns. Het gaat hierbij om produkten die op grond van de GN-code waartoe zij behoren ingevolge artikel 25, eerste lid, niet als minerale oliën worden aangemerkt. Overeenkomstig artikel 2, derde lid, van de structuurrichtlijn minerale oliën is op grond van artikel 28, tweede en derde lid, van de Wet op de accijns op produkten die op grond van artikel 25, tweede lid, onderdelen a en b, als minerale oliën worden aangemerkt, het tarief van toepassing dat geldt voor de minerale oliën waaraan deze produkten door het gebruik als brandstof of als motorbrandstof gelijkwaardig zijn.

Het vierde lid van artikel 28 komt overeen met het oude tweede lid van dit artikel.

B.9. Onderdeel R (artikel 64 van de Wet op de accijns)

Voor de toelichting op de wijzigingen met betrekking tot de minerale oliën in dit artikel zij verwezen naar de toelichting op onderdeel B.9 in de artikelsgewijze toelichting op de categorie alcoholhoudende dranken.

B.10. Onderdeel RA (artikel 65 van de Wet op de accijns)

Teneinde producenten van minerale oliën als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel d, van de Wet op de accijns in staat te stellen aan de accijns onderworpen minerale oliën met vrijstelling te betrekken voor zover deze worden gebruikt voor de vervaardiging van minerale oliën als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel d, is in artikel 65, tweede lid, van de Wet op de accijns bepaald dat voor de toepassing van dit artikel onder niet-accijnsgoederen mede worden verstaan minerale oliën als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel d, van die wet.

B.10. Onderdeel RB (artikel 66 van de Wet op de accijns)

Artikel 8, eerste lid, onderdeel b, van de structuurrichtlijn minerale oliën voorziet in een vrijstelling voor de voortstuwing van luchtvaartuigen. Daarin is geen beperking opgenomen voor het binnenlandse verkeer. Voorts bevat artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de structuurrichtlijn minerale oliën een vrijstelling voor schepen in het verkeer tussen Lid-Staten over zee. Artikel 8, tweede lid, van deze richtlijn voorziet in een vrijstelling voor de binnenvaart. Al deze vrijstellingen zien niet op het gebruik van minerale oliën door pleziervaartuigen en plezierluchtvaartuigen. Artikel 66 van de Wet op de accijns is aan deze richtlijnbevestigingen aangepast. Vergeleken met de huidige situatie vindt een uitbreiding plaats wat betreft het binnenlandse commerciële luchtverkeer. Ook dit verkeer valt voortaan onder de vrijstelling. Een beperking vormt daarentegen dat plezierluchtvaartuigen en pleziervaartuigen die naar andere Lid-Staten gaan geen gebruik meer kunnen maken van de vrijstelling. In het derde lid van artikel 66 wordt omschreven wat ingevolge artikel 8, eerste lid, onderdeel b, van de structuurrichtlijn minerale oliën onder een plezierluchtvaartuig moet worden verstaan. De definitie van een pleziervaartuig wordt via het wetsvoorstel tot wijziging

van een aantal belastingwetten in het kader van het belastingplan 1993 in artikel 27, vierde lid, onderdeel c, van de Wet op de accijns opgenomen. Voor het opnemen van de definitie van een pleziervaartuig op die plaats is gekozen omdat pleziervaartuigen aldaar reeds worden genoemd.

B. 11. Onderdeel SA (artikel 67 van de Wet op de accijns)
Verwezen zij naar de toelichting op onderdeel C hiervoor.

B. 12. Onderdeel T (artikel 70 van de Wet op de accijns)
De wijzigingen die bij dit onderdeel worden aangebracht hebben betrekking op het vervallen van het begrip lichte stookolie en op het uitdrukken van het tarief per 1000 L. Verwezen zij naar de toelichting op de onderdelen GC en GD.

B. 14. Onderdeel BBA (artikel 90a van de Wet op de accijns)
De in artikel 90a van de Wet op de accijns opgenomen verbodsbepalingen zijn van belang voor het toezicht op het gebruik van de ingevolge artikel 27, tweede lid, van die wet voorgeschreven herkenningmiddelen voor ongelode lichte olie. Verwezen zij naar de toelichting op onderdeel GD.

B. 14. Onderdelen BBB en BBC (artikelen 91 en 92 van de Wet op de accijns)

De in deze onderdelen opgenomen wijzigingen in de wet strekken tot de aanpassing van de artikelen 91 en 92 van de Wet op de accijns aan het verdwijnen van het begrip lichte stookolie uit de Wet op de accijns en aan de vernummering van het tweede lid van artikel 27 tot het derde lid, van die wet. Verwezen zij naar de toelichting op onderdeel GC.

B. 15. Onderdeel EE (artikel 100 van de Wet op de accijns)
Degene die een in artikel 90a van de Wet op de accijns opgenomen verbodsbepaling overtreedt wordt, evenals de overtreder van één van de bij de artikelen 91, eerste en tweede lid, of 92 van die wet opgenomen verboden, gestraft overeenkomstig het bepaalde in artikel 100 van die wet.

Tabaksprodukten

B. 7. onderdeel GF (artikel 29 van de Wet op de accijns)
Ingevolge onderdeel GF vervalt de in artikel 29 van de Wet op de accijns opgenomen opsomming van de aan de accijns onderworpen tabaksprodukten pruimtabak en snuiftabak. Verwezen zij naar het algemene deel van deze toelichting.

B. 7. Onderdeel GE (artikel 31 van de Wet op de accijns)
Onderdeel GE strekt tot de verwerking in artikel 31, eerste lid, van de Wet op de accijns, van de in artikel 3, eerste lid, van de richtlijn 79/32/EEG opgenomen communautaire definitie van sigaretten, zoals deze is gewijzigd ingevolge artikel 2, derde lid, van de structuurrichtlijn tabak. Verwezen zij naar het algemene deel van deze toelichting.

B. 7. Onderdeel GH (artikelen 33 en 34 van de Wet op de accijns)
Ingevolge dit onderdeel vervallen de artikelen 33 en 34 van de Wet op de accijns (de definities van pruimtabak en snuiftabak).

B. 7. Onderdeel GI (artikel 35 van de Wet op de accijns)
Ingevolge de in dit onderdeel opgenomen wijziging in artikel 35, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de accijns komt het tarief voor pruimtabak en snuiftabak te vervallen.

B.9. Onderdeel R (artikel 64 van de Wet op de accijns)

Voor de toelichting op de wijzigingen met betrekking tot de tabaksprodukten in dit artikel zij verwezen naar de toelichting op onderdeel B.9 in de artikelsgewijze toelichting op de categorie alcoholhoudende dranken.

B.13. Onderdeel V (artikel 74 van de Wet op de accijns)

De opslag van tabaksprodukten in een accijnsgoederenplaats is ingevolge artikel 74 van de Wet op de accijns aan beperkingen onderworpen. Aangezien de in artikel 66a van de Wet op de accijns bedoelde bevoorrading met vrijstelling van accijns van schepen en luchtvaartuigen voortaan vanuit een accijnsgoederenplaats zal plaatsvinden, is aan artikel 74 een onderdeel toegevoegd op grond waarvan de opslag van tabaksprodukten die bestemd zijn voor die bevoorrading in een accijnsgoederenplaats kan geschieden.

Deel C (artikel 1a)

De Commissie van de EG heeft inmiddels inzake het nieuwe accijnsstelsel een voorstel ingediend voor wat een «bezemrichtlijn» zou kunnen worden genoemd (PbEG C 283/08 van 31 oktober 1992). Evenals met betrekking tot de door de Commissie aangekondigde bezemrichtlijn ter zake van het nieuwe communautaire regime voor de omzetbelasting zullen de in deze bezemrichtlijn met betrekking tot de accijns te treffen voorzieningen wellicht nadere aanpassingen van de wet vergen. Met dit voorstel voor een richtlijn wordt beoogd bepaalde artikelen van de horizontale richtlijn te vereenvoudigen en nader uit te werken. Er is geen sprake van wezenlijke veranderingen in het systeem van de horizontale richtlijn. Het voorstel is inmiddels besproken in de Groep Financiële Vraagstukken van de Raad. Rekening houdend met de vermoedelijke uitkomst van de besprekingen in de Raad zullen de belangrijkste wijzigingen de volgende zijn:

- de verzender of zijn vertegenwoordiger mag verzoeken dat de accijnsgoederen worden geleverd op een andere dan de oorspronkelijk voorziene plaats van aflevering (in het administratief geleidedocument voor het verkeer van goederen onder schorsing van de accijns is hiermee al rekening gehouden);
- bepalingen met betrekking tot het register van vergunninghouders van belastingentrepots en geregistreerde bedrijven;
- wanneer de verzending van accijnsgoederen tussen Lid-Staten via de EVA-landen leidt tot een aangifte tot plaatsing onder de regeling voor intern communautair douanevervoer door middel van het Enig Document geldt dit document tevens als het geleidedocument voor de accijns;
- aan artikel 20, derde lid, van de horizontale richtlijn wordt een zin toegevoegd. Voor accijnsgoederen waarvoor een nultarief geldt zal de accijns worden geïnd door de Lid-Staat van bestemming (in plaats van de Lid-Staat van vertrek waar het nultarief geldt) tegen het in die Lid-Staat geldende tarief, wanneer het niet mogelijk is de plaats vast te stellen waar de overtreding of onregelmatigheid heeft plaatsgevonden indien de accijnsgoederen niet ter bestemming aankomen. Deze bepaling is een hulpmiddel bij het tegengaan van fraude;
- in de bezemrichtlijn is een artikel opgenomen waarmee wijzigingen worden aangebracht in de richtlijn met betrekking tot de wederzijdse bijstand op het gebied van de invordering (Richtlijn nr. 76/308/EEG). Deze richtlijn wordt daarbij ook op de accijns van toepassing worden verklaard. Dit is van belang voor de gevallen waarin bij voorbeeld door de Nederlandse belastingdienst belasting moet worden ingevorderd bij een belastingplichtige in een andere Lid-Staat. De richtlijn wederzijdse

bijstand is in de nationale wetgeving verwerkt in de Wet wederzijdse bijstand bij de invordering van enkele EEG-heffingen en de omzetbelasting (Stb. 1979, 572). Deze wet zal dienovereenkomstig moeten worden aangepast;

– tenslotte is een overgangsbepaling opgenomen die inhoudt dat accijnsgoederen die zich vóór 1 januari 1993 onder een fiscale of douane-schorsingsregeling bevinden, geacht worden zich met ingang van deze datum te bevinden onder schorsing van accijnzen.

Naar het zich thans laat aanzien zal, nadat over de bezemrichtlijn overeenstemming zal zijn bereikt, de periode voor de implementatie ervan door middel van wijziging van de Wet op de accijns te kort zijn. Ook zou het in Brussel nog gaande zijnde overleg over de uitvoeringsproblematiek aanleiding kunnen geven tot bijstellingen van de diverse richtlijnen. Ik heb in artikel Ia derhalve een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt terstond na de totstandkoming van de bezem-richtlijn bij algemene maatregel van bestuur alsnog de noodzakelijke voorzieningen te treffen. Onverwijld na de totstandkoming van deze algemene maatregel van bestuur zal ik de daarbij gestelde regels in de vorm van een wetsvoorstel aan de Tweede Kamer zenden. Deze gang van zaken is ongebruikelijk en leent zich slechts voor bijzondere gevallen. Aangezien het hier aspecten betreft die noodzakelijk zijn voor een goede overgang naar het communautaire regime zou ik deze weg voor het onderhavige geval niettemin willen bewandelen.

Deel D (artikel II)

Aan artikel II wordt een nieuw lid toegevoegd dat er toe strekt, dat in afwijking van artikel 74 van de Wet op de accijns tabaksprodukten kunnen worden opgeslagen in een als accijnsgoederenplaats aangeze-zen zogenoemde tax free shop. Verwezen zij ook naar de toelichting op de wijziging bij onderdeel B.13 van artikel I.

Deel E (artikel IV)

Deel E van de nota strekt tot aanpassing van de in artikel IV opgenomen samenloopbepaling van het onderhavige voorstel van wet met het wetsvoorstel betreffende wijziging van de AWDA en enkele andere wetten (aanpassing aan de voltooiing van de interne markt) (Kamerstukken II, 1992/93, 22 721), aan de bij nota van wijziging op laatstbedoeld wetsvoorstel aangebrachte wijzigingen.

Een en ander heeft uitsluitend redactionele betekenis.

Deel F (artikelen IVa, IVb en IVc)

Deel F van de nota strekt tot invoeging in het wetsvoorstel van een drietal artikelen waarin de wijzigingen zijn opgenomen die moeten worden aangebracht in de Wet voorraadvorming aardolieprodukten (Stb. 1976, 569) (artikel IVa), in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) (artikel IVb), alsmede in de Wet milieubeheer (Stb. 1992, 551) (artikel IVc), teneinde deze wetten in overeenstemming te brengen met de structuurrichtlijn minerale oliën en met de Wet op de accijns, zoals deze met ingang van 1 januari 1993 luidt na de aanvaarding van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen.

Artikel IVb is alleen van belang ingeval het voorstel van wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag (Kamerstukken II 1992/93, 22 849) op 1 januari 1993 niet tot wet is verheven en in werking is getreden.

Ingeval de vervanging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne

door de Wet milieubeheer plaatsvindt voordat het voorstel van wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag tot wet is verheven en in werking is getreden, voorziet artikel IVc in de aanpassing van de artikelen van de Wet milieubeheer. Op de nummering van de artikelen na komen de bij artikel IVc in de desbetreffende artikelen van de Wet milieubeheer aangebrachte wijzigingen overeen met de ingevolge artikel IVb in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne aangebrachte aanpassingen.

In de na de aanvaarding van de structuurrichtlijn minerale oliën en de daaruit voortvloeiende wijzigingen in de Wet op de accijns noodzakelijk gebleken aanpassing van het voorstel van wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag zal, overeenkomstig hetgeen in hoofdstuk 5 van de bij dat wetsvoorstel behorende memorie van toelichting is aangekondigd, worden voorzien door middel van een nota van wijziging bij het desbetreffende wetsvoorstel.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Bijlage A bij de nota van wijziging

Transponeringstabel structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken

In onderstaande tabel is aangegeven welke bepalingen uit de structuurrichtlijn alcoholhoudende dranken (linkerkolom) corresponderen met de genummerde onderdelen van deel B van de nota van wijziging, respectievelijk de onderdelen van artikel I van het wetsvoorstel (middelste kolom). In de rechterkolom zijn de desbetreffende artikelen van de Wet op de accijns vermeld. De niet vermelde artikelen van de richtlijn leiden niet tot aanpassing van de Wet op de accijns.

richtlijn	onderdeel van deel B, resp. van art. I van het wetsvoorstel	wet
2	5, onderdeel FB	6
3	5, onderdeel FC	7
4	5, onderdeel FC	7
5	5, onderdeel FC	7
8,	eerste lid 5,	onderdeel FE
8a, eerste lid		
8, tweede lid 5,	onderdeel FF 9, eerste lid	
9	5, onderdeel FG	10
12, eerste lid	5, onderdeel FE	8a, tweede lid
12, tweede lid	5, onderdeel FF	9, tweede lid
13	5, onderdeel FG	10
16	1, onderdeel A	1
16 t/m 18	5, onderdeel FI	11a t/m 11d
20	6, onderdeel G	12
20	7, onderdeel GA	14
26	2, onderdeel B	1a
27, eerste lid, onderdelen d en f	9, onderdeel R	64

Bijlage B bij de nota van wijziging

Transponeringstabel structuurrichtlijn minerale oliën

In onderstaande tabel is aangegeven welke bepalingen uit de structuurrichtlijn minerale oliën (linkerkolom) corresponderen met de genummerde onderdelen van deel B van de nota van wijziging, respectievelijk de onderdelen van artikel I van het wetsvoorstel (middelste kolom). In de rechterkolom zijn de desbetreffende artikelen van de Wet op de accijns vermeld. De niet vermelde artikelen van de richtlijn leiden niet tot aanpassing van de Wet op de accijns.

richtlijn	onderdeel van deel B, resp. van art. I van het wetsvoorstel	wet
2, eerste lid	7, onderdeel GB	25, eerste lid
2, tweede lid	7, onderdeel GB	25, tweede lid, onderdeel a
2, tweede lid	7, onderdeel GE	28, tweede lid
2, derde lid	7, onderdeel GB	25, tweede lid, onderdeel b
2, derde lid	7, onderdeel GE	28, derde lid
3, eerste lid	7, onderdeel GD	27
3, eerste lid	12, onderdeel T	70
4, derde lid	3, onderdeel C	2, vierde lid
4, derde lid	11, onderdeel SA	67
5, tweede lid	5, onderdeel FA	5, derde lid, onderdeel d
8, eerste lid, onderdeel b	10, onderdeel RB	66

Bijlage C bij de nota van wijziging

Transponeringstabel structuurrichtlijn tabak

In onderstaande tabel is aangegeven welke bepalingen uit de structuurrichtlijn tabak (linkerkolom) corresponderen met de genummerde onderdelen van deel B van de nota van wijziging, respectievelijk de onderdelen van artikel I van het wetsvoorstel (middelste kolom). In de rechterkolom zijn de desbetreffende artikelen van de Wet op de accijns vermeld. De niet vermelde artikelen van de richtlijn leiden niet tot aanpassing van de Wet op de accijns.

richtlijn	onderdeel van deel B, resp. van art. I van het wetsvoorstel	wet
1, tweede lid, onderdeel b 2, eerste lid, onderdeel b 2, vijfde lid 2, derde lid	7, onderdelen GF, GH, GI 7, onderdeel GG	29, 33 t/m 35 31, eerste lid